

KOMMUNIST

Kom med arbejdspladserne

Arbejdsløse skal jages ud på arbejdspladser der ikke eksisterer

■ Det såkaldte Carsten Koch-udvalg er fremkommet med en rapport om, hvordan man kan få arbejdsløse på kontanthjælp i arbejde. Udvalget bag rapporten er et af regeringen nedsat "ekspertudvalg" bestående af professorer og chefer, hvis spidskompetence i hvert fald ikke er at søge arbejde som arbejdsløs. Det giver rapportens indhold da også indtryk af. Udvalgets ambition er at sende 500.000 arbejdsløse borgere i job, men ambitionen er ikke at skaffe dem et job.

Hvem skal motiveres

Udvalget foreslår, at der skal lægges langt mere vægt på en virksomhedsrettet indsats for de 500.000 borgere. Man skal lægge mærke til, at dette tal også betyder, at syge, revaliderende og førtidspensionister skal arbejde.

Til dette formål foreslås det at "motivere" disse mennesker til overhovedet at ville arbejde – i sig selv en grov insinuerende – ved at de får et tillæg til kontanthjælpen på 250 kroner om ugen, før skat. Det er ca. en tier om dagen, og den selvbetalte 'løn' er fortsat under de forskellige overenskomsters mindstelønninger.

Til gengæld skal lønforhøjelsen betales af de svageste, der er kommet så langt ned at de har mistet evnen til at arbejde, med en nedsættelse af kontanthjælpen. Der er intet om at motivere virksomhederne til at oprette eller bibeholde arbejdspladser.

Masse fyringer

Politikere diskuterer nu helt seriøst om der skal gives "gulerødder" (karotter) eller

pisk for at få folk i arbejde. Det sker samtidig med at nye store fyringsrunder martrer samfundet. Senest for eksempel Danish Crown, B&O, Grundfos, som sender 1000 nye ud i arbejdsløshedskøen. Ikke fordi virksomhederne ikke tjener nok, men fordi nok ikke er nok.

Lægger vi så dertil, at regeringens nye flygtningeudspil med integrations- og

arbejdskrav kræver 30.000 nye arbejdspladser, er det nok mere det private erhvervsliv, der skal have pisk eller gulerødder for at leve op til deres samfundspiligt.

Praktikpladsmangel

Som en støtte til at ufaglærte langtidsledige arbejdere skal kunne få en uddannelse, foreslår udvalget at arbejdsgiverne skal have 50 kroner i

timen som tilskud, hvis de vil tage en langtidsledig ufaglært i voksenlære.

En faglig uddannelse er en god ting, og det er et problem for vores samfund, at der i disse tider uddannes alt for få håndværkere. Desværre er virkeligheden, at der i forvejen er en mangel på ca. 13.000 lære/praktikpladser til de unge, der er i gang med en håndværkeruddannelse.

Det er ufatteligt, at et påstået ekspertudvalg kan finde på at ville få mere end 500.000 i arbejde eller uddannelsespraktik, uden at der stilles et eneste krav til erhvervslivet eller den offentlige sektor om at stille arbejdspladser til rådighed for disse mange mennesker uden arbejde.

Må vi bede om folk, der er eksperter i virkeligheden og hverdagen. –bc

Jubel hos store virksomheder

2014 blev endnu et rekordår for profit

■ Champagnepropperne springer. De store børsnoterede selskaber overgik sig selv endnu engang. Alene overskuddet efter skat steg med 6,1% fra 2013 til 2014, og det er ikke småpenge, procenterne skal tages af.

Det står at læse i årsregnskaberne for 2014, som nu er offentliggjort. Det samlede overskud for disse selskaber

blev på 84 milliarder kroner efter skat. Mærsk var ikke med i beregningerne på grund af frasalg.

'Effektiviseringer'

De kæmpestore profitter skyldes ikke stigende omsætning. Omsætningen er kun steget med 2,6% viser analyser. Det er derimod effektiviseringer, som fyringer og produkti-

vitetsforøgelse kaldes, der sikrer de store fortjenester til investorerne, som pengespekulanter kaldes. Det er effektiviseringer, der igen og igen forbedrer virksomhedernes overskud, man kan godt se at virksomhederne har en stor ambition om at holde fokus på omkostningerne, lyder det fra de finansielle analytikere. Med omkostninger menes

især lønudgifter. De ser da også med fortrøstning på en fortsat fremgang for overskuddene for dette år.

Øget udbytte

De fremragende regnskaber, som de kalder det i de kredse, har også sat sit tydelige præg på de udbyttebetalinger, som virksomhederne har stillet aktionærerne i udsigt, og for

deres planer for tilbagekøb af aktier. Virksomhederne ventes at købe aktier tilbage for 35 milliarder kroner i år. Man kunne synes, at der nu skulle være råd til at gøre en indsats mod arbejdsløsheden og skabe flere arbejdspladser og sågar lønforhøjelser, så der kom lidt mere gang i omsætningerne, men det forlyder der ikke noget om fra de riges klub. –bc

**Tid til fred – Stop krigene – Stop dansk deltagelse –
Stop køb af nye kampfly**

2. påskedag den 6. april kl. 12-16.30. Den Røde Plads, Nørrebrohallen, Nørrebrogade, København.
Kl. 14 fredsmarch fra Dr. Louises Bro til pladsen. Mød op!

Leder

Thi kendes for dansk ret...

De to regeringspartier, Venstre, Konservative og SF er blevet enige om, hvordan de i fællesskab skal prøve at sælge Danmarks suverænitet på endnu et område. Nu er det undtagelsen fra den fælles EU retspolitik det gælder. Pressen har gjort et stort nummer ud af denne ellers meget forventede enighed. Hvad de først og fremmest er blevet enige om er, at projektet skal sælges på det nødvendige politisamarbejde over grænserne – med eller uden Schengen.

– Det er bare sund fornuft, udtaler den konservative formand, og hiver de samme grimme sager frem som de tre andre partier: Cyberkriminalitet, Pædofili- og terrorgrupper, som opererer over grænserne. Ja selvfølgelig skal det bekæmpes i samarbejde, også udover EU-grænserne.

Sund fornuft

Men det er også sund fornuft at europæisk politi samarbejder om grænseoverskridende kriminalitet uanset om landene er medlem af EU eller ej, og om de har lagt retspolitikken i hænderne på EU eller ej. Kan man forestille sig at EU krævede at Norge, Island, Schweiz, der ikke ønsker medlemskab af EU, skulle være medlem for at være med i Europol? Eller at EU skulle holde Danmark, England og Irland udenfor Europol? Det ville ikke være fornuftigt, for at blive i sproget, og det ville gøre Europol ubrugelig. Det er grov manipulation at påstå at et nej til folkeafstemningen vil betyde at kriminalitet vil vælte ind over grænsen. Danmark kan godt tilvælge Europol samarbejdet uden at afgive sin suverænitet på retsplejeområdet.

Utroværdige

Det er meget betændt, at de fem partier har nægtet at udlevere det materiale på 50 akter som aftaleparterne har siddet og arbejdet med, og herefter blevet enige om at udvælge nogle og tyve som tilvalg. Partierne bedyrer at danskerne trygt kan afgive vores suverænitet, fordi det er en til- og fravalgsordning, og at de resterende punkter som aftaleparterne ikke har tilvalgt kræver enighed blandt parterne, hvis de ønsker nye tilvalg. Men vi ved jo, at de fem EU entusiastiske partier er fly forbandet på undtagelserne, og deres argumenter for et ja er så enslydende, at man mere end aner en dygtig spin-manipulators tilstedeværelse. – Og i øvrigt, hvem ville købe en brugt cykel af dem?

Eksemplerne

Danskerne skal ikke afgive mere suverænitet til EU. Konsekvenserne af allerede afgivet suverænitet taler sit eget sprog. Indenfor EU's retssystem kender vi konsekvenserne af EU-domstolens afgørelser om arbejdsmarkedet. Disse har cementeret social dumping og de skandaløse krav om udliciteringer. Både cyper-pædofili- og terroristisk kriminalitet går ud over EU's grænser, og med al respekt, var hverken de voldsomme begivenheder i Paris eller i København nogen succeshistorie for en forebyggende fælles politiindsats. Måske fordi baggrundene for disse handlinger gik ud over almindelig kriminalitetstænkning, men også havde sociale og andre politiske begrundelser.

Folkebevægelsen

Men nu er kampen om befolkningens ja eller nej stemmer altså skudt i gang. Som en kedelig sag for den ellers så forherligede ytringsfrihed, overser medierne, at danskerne har valgt et medlem af EU parlamentet fra Folkebevægelsen mod EU. Udelukkelsen af Folkebevægelsen i diskussionerne om den kommende folkeafstemning er påfaldende og kritisabelt. Til gengæld er Folkebevægelsen til stede overalt i landet med løbesedler og debatter om sagen. Det kalder på størst mulig opbakning og deltagelse i disse aktiviteter.

De vrede unge mænd

Det ulige Danmark med "dem" og "os"

Af Lilli Rodeck

For ikke så længe siden gik en ung vred mand amok og dræbte to civile og sårede seks politimænd. Hurtigt blev det udråbt til terror. Men var det nu også det?

Begrebet "terror" er et dejligt omkostningsfrit begreb, som flytter ansvar fra samfund, forældre, skole eller andre over på personen, som i vrede udfører en voldsom handling.

Men når et ungt menneske vokser op i et samfund, som på mange områder har svært ved at rumme drenge og som nedgør andre kulturer end de vestlige kristne, vækker det hos nogle en følelse af vrede og dødstrang. Den unge mand, som brugte politiet til at begå selvmord, var en intelligent ung, som følte sig splittet op mellem to kulturer og som ikke følte sig forstået.

Ekskluderende arbejdsmarked

Vi har i Danmark et arbejdsmarked, som ekskluderer enormt mange mennesker. Det gælder folk med udenlandske navne, syge, handicappede og langtidsledige.

I det samfund har mange unge mænd svært ved at finde

et fodfæste. Selvom de følger regeringens krav om uddannelse, har de mere end svært ved at få praktikplads eller bare et almindeligt job under en overenskomst.

For en del unge betyder det, at de kommer til at leve et liv uden for samfundet. De unge med en dansk baggrund ender ofte i misbrug,

men det øger følelsen af at de ikke er ønsket, at de ydmyges. Når man så oveni lægger, at de unge får en socialhjælp, som gør, at de ikke kan betale for en bolig, købe sund mad og smart tøj, som jo er vigtigt for de unges selvværd, inviterer vi dem til alternative løsninger.

Så hvis de unge skal opnå det uden job, er der kun én vej, kriminalitet. Men for nogle unge bliver vreden så voldsomt, at de føler at omverdenen skal føle den samme vrede og smerte. Det er det, der sker, når unge mænd begår voldskriminalitet.

Sensationshunger

Den danske presse er meget hurtig til at beskrive kriminalitet, når den begås af unge med en anden baggrund end dansk. Og pressen har manglet en terrorhistorie, fordi det vil gøre Danmark vigtigt på verdensscenen. Men sandheden er, at det vil så i København, var en ung vred, såret mand, som ønskede at dø. Men da selvmord er en synd i islam, måtte han bruge politiet til det formål. Havde vi haft et samfund, som var åbent for andre kulturer og religioner, og som så mere på det enkelte menneskes muligheder og evner, så ville vi ikke have så mange vrede unge mænd, som er i fare for at eksplodere.

Vi kommunister kræver, at Danmark lever op til retten til uddannelse og arbejde for alle. Vi er trætte af at leve i et samfund som er delt i "dem og os"!

mens dette er mere sjældent for dem med muslimsk baggrund. En del af dem finder mening og fællesskab i tilværelsen i bander, mens andre tilslutter sig islamiske grupper. Dette sker, ikke fordi de unge er specielt troende, men fordi alle har behov for at føle sig anerkendt. Det er det samme, som får nogle af disse marginaliserede unge til at søge mod Syrien. Det at føle sig vigtig er noget, som de i starten får, indtil krigen dér bliver hverdag.

Fattig hjælp

Mens alt dette foregår i vores samfund, ser vi et socialsystem, som har fejlet. Praktik og nyttejob hjælper ikke disse vrede fortabte unge mænd,

KOMMUNIST

24. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af april-nummeret er afsluttet 23. marts. Afleveret til Post Danmark: 25. marts.

Deadline kommende numre:
Maj – 13. april
Juni-juli – 1. juni

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
Maj – 22. april
Juni-juli – 10. juni

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Den nye model

Nye løn- og arbejdsbetingelser stiller nye krav til fagbevægelsen

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ Når man ser bussen køre forbi med Venstres stort anlagte annoncekampagne, ser man et rimeligt pænt beløb på en årsindtægt og parolen: "Det skal kunne betale sig at arbejde". Man kunne forledes til at tro, at det var en kampagne for lønforhøjelser. Det er det imidlertid ikke – tværtimod. Venstre ved man fortsat, hvor man har.

Den meget kritiserede, manipulerende og dertil fejlagtige kampagne er et ondsindet angreb på arbejdsløse på en ussel kontanthjælp. Når der så også står, at Venstre står for velfærd, er det klart, at det er velfærd for mindretallet de står for – ikke velfærd for de mange, der bliver fyret for at sikre investorernes velfærd som for eksempel her på det seneste (igen) slagteriarbejdere på "Danish" Crown, flere hundrede arbejdere på B&O og alle de andre fyrede.

Skal betale sig

Der er ikke noget i vejen med parolen om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Bare spørg kabinpersonalet i SAS.

Det var en af grundene til at de strejkede mod ideen om, at SAS kunne købe deres arbejdskraft billigere ved en selskabsfidus, der betød lønnedgang og længere arbejdstid. Det trick fik SAS ingen bøde for. Det gjorde de strejkende

til gengæld i Arbejdsretten og måtte dertil lægge ryg til nedgørende omtale og trusler fra såvel firmaet som deres dertil uddannede kommunikationsmanipulator, der end ikke kendte til de faglige regler der gælder, og derfor offentligt kaldte strejken "ulovlig" i stedet for overenskomststridig, som den blev dømt til at være – i modsætning til kollegernes strejke i Norge, selvom problemstillingen med skuffefiduser var den samme.

Kapitalismens fiduser

Kapitalismen har et utal af fiduser til at sikre sig et overmåde stort velfærd, og de flourer for fuld kraft for tiden med EU i ryggen. Vikarbureauer der ikke sælger vikarer, men billige løsarbejdere uden overenskomster og forpligtigelser for arbejdsgiverne, underentreprenører med udenlandske underbetalte arbejdere, arbejdsgiverkrav om frivillig lønnedgang for at bevare arbejdspladser, som så alligevel lukker og flytter og nu opdeling i dertil indrettede underselskaber, som det foregår indenfor flyfarten for tiden. Jamen det er kunderne der vil have billigere og billigere flybilletter siger de, og smyger den af på kunderne, som selv er ofre for angrebet på lønnen, fordi det ikke har kunnet betale sig nok at

arbejde til, at de kan købe en normal billet.

Ryan Air i teten

Nu står vi så med en virksomhed der siger tingene lige ud: Ryan Air. De vil ikke høre tale om fagforeninger, og de er fløjtede ligeglade med, hvor fattige deres arbejdere er. De ansatte har bare at stå på pinde for firmaet, knokle og tjene penge til firmaet, og så ellers se glade ud.

Ryan Air har valgt at konfrontere dansk fagbevægelse og danske arbejdere med kapitalens fire grundlæggende rettigheder, beskrevet i EU's grundlov. At fagbevægelsen overhovedet har skullet i Arbejdsretten for at spørge om lov til at kræve overenskomst og igangsætte sympatistrejker, hvis firmaet ikke vil indgå overenskomst, er besynderligt og foruroligende.

Men dette firma, der agerer ligesom de gamle virksomhedsbaroner gjorde, før arbejderne sluttede sig sammen i fagforeninger, kan besejres. Det kan de, fordi den arbejdsplads, de har udvalgt til klassekrigen, er så velorganiseret. Derfor er det dér og nu, LO skal stå sin prøve og vise sin berettigelse.

Klassekamp

Ryan Air repræsenterer fremtidens arbejdspladser, løn- og

DET SKAL KUNNE BETALE SIG AT ARBEJDE!

arbejdsbetingelser, hvis fagbevægelsen og danske arbejdere finder sig i dem. Kampen står om kollektive overenskomster mod individuelle ansættelseskontrakter. Det er mange år siden, EU krævede, at alle skal have en ansættelseskontrakt, som herhjemme blev implementeret i de kollektive overenskomster.

Nu ser vi offensiven mod de kollektive aftaler, bl.a. gennem oprettelse af datterselskaber og overflytning af medarbejdere til disse. Fidusen er at "ny"-ansatte arbejderne til dårligere og billigere betingelser.

Det er dog et tveægget sværd. De individuelt ansatte – og løsarbejdere for den sags skyld – er ikke underlagt den danske models tunge skyts med Arbejdsretten, forligsmandslov og sammenkædning, men på den anden side er de uden kollektivets styrke, hvis ikke fagbevægelsen vågner op af den gamle danske models lulløsøvn, og ser virkelighedens klassekamp i øjnene.

Løn og profit

Nødvendigheden af at styrke konkurrenceevnen kalder arbejdsgiverne det både herhjemme og i de andre lande, mens det handler om at styrke overskuddet på virksomhedernes budget på bekostning

af underskud på arbejdernes budget. Det er den udvikling, den store og dyre kampagne som Venstre kører med, er en politisk opbakning til. Sæt arbejdsløshedsunderstøttelsen så langt ned, at arbejderne bliver så udsultede, at de vil konkurrere med hinanden om at tilbyde sig billigst muligt på markedet, og "vikar"bureauerne har det størst mulige udbud af løsarbejdere til salg billigt.

Og det er, som de velbetalte meningsdannere i Cepos er til for at underbygge, derfor arbejdsgiverne blander sig i arbejdsløshedsunderstøttelses størrelse.

Hallo LO

LO står overfor kongres og formandsskift. Et LO der er usynligt i hele denne katastrofale udvikling. Mens kabinpersonalet strejkede, var LO gumpetung og diskuterende formandsemner. Angrebene på dagpenge og kontanthjælp overlader de til A-kasserne. Hvis LO som national samling af fagbevægelsen skal have en berettigelse, skal de hurtigt i gang med at sikre solidaritet og bruge den fælles styrke, når arbejdere er under angreb.

Hvis de fortsætter ad den gamle bane, er det inderligt ligegyldigt, hvem der bliver den sidste LO-formand.

Arbejdsmiljølov for børn

Der er behov for en børnemiljølov, der opstiller grænseværdier for, hvor meget støj børn må udsættes for i daginstitutionerne

Af Martin Jensen

■ Selvom statsminister Helle Thorning-Schmidt (S) indledte sin nytårstale med løftet om, at 'vi skal have bedre daginstitutioner, end vi har i dag', bliver en børnemiljølov imidlertid ikke en del af den kommende børnepakke.

Men ifølge børnene, er det nødvendigt at der bliver gjort noget ved problemerne om støj i børneinstitutionerne. De voksne har faste regler for hvordan arbejdsmiljøet skal være. Men der er ikke tilsvarende regler for børnene.

Der må gøres noget nu

I 2012 viste en undersøgelse fra Børnerådet, at 41 procent af børnene synes, at der for meget larm og støj i deres børnehave. 22 procent

synes, at der nogle gange er er det, mens 37 procent ikke oplever larm og støj som et problem. Ifølge undersøgelsen hænger børns opfattelse af indeklimaet nært sammen med den generelle trivsel i børnehaven.

Det foreslås nu at der indføres en børnemiljølov, der for eksempel opstiller grænseværdier for, hvor meget støj børn må udsættes for i daginstitutionerne.

Ordentlige arbejdsforhold

SF har foreslået en børnemiljølov, der ligesom de voksnes arbejdsmiljølov sikrer børnene i daginstitutionerne ordentlige 'arbejdsforhold'. Derfor vil partiet afsætte 200-300 millioner kroner til dels at få undersøgt grænseværdierne for børn i

Skal det være fremtiden for vores børn i daginstitutionerne?

forhold til støj, lys og temperatur.

"Vi ved for eksempel, at et højt støjniveau stresser børnene og påvirker deres koncentrationsevne, hukommelse og sprogudvikling. Alligevel har vi ikke regler, altså en arbejdsmiljølov for børn, som bestemmer, hvad børn rent faktisk kan tåle.

De voksne i daginstitutionerne har en arbejdsmiljølov, som børnene nyder godt af, men vi ved faktisk ikke, om grænseværdierne passer til børn," siger Trine Mach, SF's socialordfører.

Enhedslistens daginstitutionsoordfører, Rosa Lund, er enig i behovet for en børnemiljølov.

Radikale: en sådan lov fører til bureaukrati

Ifølge socialminister Manu Sareen vil en sådan lov blot føre til endnu mere bureaukrati på de enkelte daginstitutioner.

"Det betyder ikke, at der ikke skal være kvalitet i daginstitutionerne – og det er derfor regeringen kommer med et udspil. Jeg er jo selv pædagog og har arbejdet i daginstitutioner. Og hvis der

er en ting, man ikke har brug for som pædagog, er det mere papirarbejde for at finde ud af om der er larm eller ej. Det ved vi udmærket," siger Manu Sareen.

Pædagoger mangler værktøjer

I BUPL mener faglig sekretær, Mette Aagaard Larsen, at problemet er at pædagogerne tit står i en situation, hvor de ved, at noget er galt, men at de ikke har værktøjer til at kunne gå til kommunerne for at sige, at noget skal laves om – medmindre det handler om de voksnes arbejdsforhold.

"Kommunerne er så presede økonomisk, at de lader nogle tilstande stå til, som burde være reguleret, fordi de netop kan lade være med at gøre noget ved det.

NYT FRA ARBEJDSMARKEDET

Ny fyringsrunde

Danish Crown har den 12. marts meddelt, at de vil fyre 280 slagteriarbejdere i Ringsted. Indtil nu har omkring 900 slagteriarbejdere stået for at slagte 62.000 svin om ugen på Danish Crown i Ringsted.

Nu bliver der fremover slagtet 15.000 færre svin i Ringsted. Det sker ved at nedlægge to slagtelinjer. Først en i juni, dernæst en i september.

Det er langt fra første gang, at Danish Crown er ude i massive fyringsrunder. Siden 2005 er der lukket 14 slagterier og omkring 8.000 slagteriarbejdere har mistet jobbet i koncernen.

"Ejerne i Danish Crown, altså de danske landmænd, kan gøre meget for at vende den negative udvikling. Hver time køres 1.100 til 1.200 levende svin ud af landet," siger Jim Jensen, forbundssekretær i Fødevareforbundet NNF.

nnf.dk/nyheder

Tillidsfolk presses til tavshed

Ambulancereddere presset til tavshed om ekstremt arbejdspress i Region Hovedstaden.

"Det er komplet uacceptabelt, at arbejdsgivere i Region Hovedstaden har forsøgt at give lokale tillidsfolk mundkurv på i sagen om de presede ambulancereddere."

Sådan siger sektorformand Reiner Burgwald, der reagerer skarpt på oplysninger fra TV2 Lorry om, at tillidsfolkene er blevet presset til ikke at udtale sig om de negative konsekvenser af et stærkt forøget arbejdspress.

Sagen startede med afsløringer om meget hårde og lange vagter. Ambulancefolkene er til tider blevet presset så langt, at det i sidste ende kunne ende galt for personale og borgere.

Politikerne i Region Hovedstaden har fastslået, at red-

derne er i deres gode ret til at komme med saglig kritik.

FOA

Tre kroner til lavtlønnede

Der skal indføres et loft over kontanthjælpen, og så skal pengene bruges på at sænke skatten for de lavest lønnede, så det bedre kan betale sig at arbejde. Det er det vi ved om Venstres 'moderne kontanthjæpsloft', som Lars Løkke Rasmussen annoncerede tilbage i 2013. Nu bliver forslaget støvet af igen.

Ifølge Beskæftigelsesministeriet vil de lavest lønnede blot kunne 'score' tre kroner om måneden, hvis man udelukkende genindfører det daværende kontanthjæpsloft og bruger alle pengene på at hæve beskæftigelsesfradraget.

Den nuværende regering afskaffede det gamle kontanthjæpsloft som noget af det

første efter magtovertagelsen i 2011.

Newspaq

Historisk bod

I sidste måned fortalte vi om BJMF's anklager mod den italienske entreprenør CIPA, der arbejder på den københavnske Metro. Sagen blev udskudt, men nu er der faldet en midlertidig dom.

Cipa er blevet dømt til at betale 22 mio. i bod og efterbetaling for at have underbetalt flere hundrede ansatte på metrobyggeriet i København.

Afgørelsen gør sagen til den største sag om social dumping nogensinde i Danmark.

Cipa har snydt polske, italienske og rumænske metroarbejdere for løn gennem to år. Sagen blev ført af metroarbejdernes fagforening 3F Bygge, Jord og Miljø i København, der hævdede, at timelønnen for de ansatte

var på helt ned til 55 kroner i timen.

'Fidusen' var at man betalte den korrekte timeløn, der vel at mærke var for 37 timer om ugen. Men metroarbejderne arbejdede 60 timer om ugen.

Dansk Byggeris påstand om, at en del af fagforeningens overenskomst er i strid med EU-retten, skal behandles i Arbejdsretten.

Fagbladet 3F

Hemmeligt notat

Politikere i København er pålagt tavshed om notat om mulige fejl i sagsbehandlingen. De må heller ikke sige, hvorfor de ikke må sige noget.

Der er hård kritik i Københavns Kommune for at sætte stemplet Fortroligt på et notat om sagsbehandlingen af de såkaldte 'Kærestepenge.'

Det er nemlig i strid med lovgivningen at hemmeligholde en rapport om generel praksis i en kommune.

Råd til at ansætte 5.000 pædagoger

Kommunerne tør ikke bruge penge, de har til rådighed

■ I 2014 brugte kommunerne 2,3 milliarder mindre, end der var budgetteret med. I stedet for at opgradere med for eksempel flere pædagoger, sosu'er, bedre veje eller andet, vælger de fleste at spare op og bruge færre penge end der er budgetteret med.

Det viser en ny analyse af de kommunale regnskaber foretaget af HK, FOA, Dansk Socialrådgiverforening, Danmarks Lærerforening, BUPL og Magisterforeningen, ifølge Avisen.dk.

Pengene kunne ifølge de faglige organisationer omsættes til 4.000-5.000 pædagoger, hjemmehjælpere eller skolelærere.

Skåret til benet

For eksempel er antallet af pædagoger i daginstituti-

tionerne faldet med 4.400 siden 2009, lyder det fra pædagogernes fagforening BUPL.

– Der er skåret ind til benet i daginstitutionerne, og derfor er det beskæmmende, at kommunerne holder på pengene i stedet for at sikre alle børn den samme høje kvalitet, siger formand Elisa Bergmann. Både i 2011, 2012 og 2013 har kommunerne brugt færre penge, end de har til rådighed.

Kommuner frygter straf

Ifølge fagforbundet FOA hænger det sammen med, at regeringen pålægger kommunerne skrappe økonomiske sanktioner, hvis de overskrider den såkaldte service-ramme. Kommunerne bruger altså mindre, end de må, af frygt for straf.

Dennis Kristensen, FOA opfordrer politikerne til at droppe sanktionerne.

– Endnu en gang må vi konstatere, at kommunerne bruger væsentlig mindre, end de har lov til. Det er dybt deprimerende. Bag de mange nuller ligger tabte job og forringet velfærd, siger han, mens KL formand Martin Damm (V) synes at underforbruget er acceptabelt og vidner om sund økonomistyring.

–alni

Redigeret af Martin Jensen

Lokalpolitikere modtog et notat fra beskæftigelses- og integrationsborgmester Anna Mee Allerslev (R), men det var fortrolighedsstemplet. Notatet indeholder oplysninger om, hvordan kommunen har behandlet sager om gensidig forsørgelsespligt.

Senere fik udvalget endnu et notat. Her blev de pålagt tavshed om årsagen til, at det første notat var fortroligt.

Beskæftigelses- og integrationsforvaltningen siger til Avisen.dk, at man arbejder på at ophæve fortroligheden snarest.

”Det er dybt mystisk,” siger Oluf Jørgensen, der er offentlighedsrådgiver og forskningschef på Danmarks Journalisthøjskole.

Avisen.dk

Vindfrikadeller og skysovs

Ryanair kommer ikke til at holde jobfest i Københavns

Lufthavn, selvom selskabet lover flere tusinde arbejdspladser. Sådan lyder dommen fra Bent Greve, professor i økonomi ved RUC.

Selskabet mener, at en base i København vil skabe 1.940 arbejdspladser. De stiller kun med 240 job selv, de resterende 1.700 skal komme af såkaldte ”afledte effekter.”

Luffartekspert i Sydbank Jacob Pedersen forklarer, at mange af de arbejdspladser, Ryanair tæller med i regnestykket, ikke er nye stillinger.

”Når Ryanair gafler passagerer fra andre flyselskaber, så stjæler de også deres arbejdspladser,” siger han.

Kritik af dagpengeregler

En række brancher bliver særlig hårdt ramt af de nye regler for supplerende dagpenge.

I januar var Asfaltarbej-

dernes Landsklub og Tagdækkernes Landsklub med til at arrangere en konference om regler for dagpenge og supplerende dagpenge i forbindelse med, at den nedsatte dagpengekommission skal udarbejde forslag til revidering af dagpenge-systemet i 2016.

Konferencen vedtog en udtalelse til regeringen:

”Vi mener, at fornuftige regler er en nødvendighed for at sikre, at vi kan føle os trygge – også når det er dårligt vejr, råvarerne udebliver, eller kunderne ikke i samme omfang har brug for vores produkter eller indsats,” hedder det i udtalelsen.

”Vi er af den opfattelse, at vi ikke skal rammes på økonomien, på grund af absurde regler om vores ret til supplerende dagpenge.

3f.dk/bjmf/nyheder

ØKONOMI

Af Bo Møller

454.215,00 kr.

Dette tal prydede busser og annoncer for ikke længe siden. Det var Venstre, der lancerede kampagnen: ’Det skal kunne betale sig at arbejde’. Målet var at oppiske en stemning, der kan bane vejen for en kraftig beskæring af kontanthjælpen. Ret hurtigt blev det dog afsløret, at kampagnens grundlag var alt andet end lødigt. For familien med 3 børn, hvor begge voksne er på kontanthjælp, og som kan få det pågældende beløb på godt 450.000 kr. om året, gælder nemlig, ved at der i beløbet er medregnet 288.900 kr., som også lavtlønnede i beskæftigelse kan få. I øvrigt var det i eksemplet stadig sådan, at de beskæftigede på mindsteløn havde 1.643 kr. mere om måneden end kontanthjælpsfamilien. Venstre mener, at 1.643 kr. om måneden er et lille beløb – Lars Løkke kan nok ikke købe et par sko for de penge! Men det siger mere om venstrefolkenes egen levestandard og mangel på kendskab til den virkelige verden.

Næsten ingen er på mindsteløn

Det er sjældent, at Dansk Arbejdsgiverforening bidrager med noget positivt i den offentlige debat. DA har i mange år stået i spidsen, når det gjaldt kampagnerne for at skære i kontanthjælpen. Men nu har DA opgjort, at der på DA/LO-området kun er 8.400, der modtager overenskomstens mindsteløn. For de, der kender lidt til arbejdsmarkedet, er det ikke den store nyhed, at de meget lave mindstelønssatser i overenskomsterne kun sjældent bliver brugt. At sammenligne indkomsten for folk på kontanthjælp med de stort set ikke-eksisterende lønmodtagere på mindsteløn er derfor yderst misvisende. Der er normalt væsentligt mere at tjene ved at få et arbejde i stedet for kontanthjælpen. Så DA's tal er med til at bevise, hvor tyndt grundlaget for Venstres hetz mod kontanthjælpsmodtagerne er.

Det er arbejdspladser, der mangler

Problemet er ikke, at det ikke kan betale sig at søge arbejde, når man får kontanthjælp. Men arbejdspladserne er der ikke. Lige før den økonomiske krise satte ind i 2008 var der 55.378 på kontanthjælp, der af kommunerne blev vurderet til ikke at være klar til at få et job. I 3. kvartal 2014 var der hele 91.412 kontanthjælpsmodtagere, der efter kommunens vurdering ikke kunne tage et job.

Når der er kommet så mange flere, der ikke vurderes klar til at tage et job, skyldes det ikke, at kontanthjælpsmodtagerne er blevet svagere. Årsagen er, at arbejdsgiverne er blevet mere kræsne. Mens de i opgangstider godt ville ansætte personer, som måske ikke kunne arbejde med 100 procents effektivitet, så vil de i krisetider kun ansætte de allerbedste, så derfor bliver der ikke job til de, der ikke er mindst 100 pct. effektive! Og så har arbejdsgiverne i tilgift fået rig adgang til at importere billig udenlandsk arbejdskraft, der i visse tilfælde arbejder til mindstelønnen, men i alt for mange tilfælde til langt mindre.

Venstres ’plan’ giver intet arbejde

Indføres Venstres kontanthjælpsloft, vil antallet af fattige, herunder ikke mindst fattige børn, vokse. Det, som staten sparer, hvis kontanthjælpen sættes ned, skal gå til at nedsætte skatten på arbejde, for så kommer der flere i job, er Venstres ’teori’. Hvis man genindfører det kontanthjælpsloft, som gjaldt under den tidligere VK-regering, og benytter de sparede kontanthjælpskroner til skattenedsættelser, så ville det give en timelønssstigning på – ja, hold nu fast – hele 2 danske ører!

Man skal vist være venstremand for at påstå, at det straks vil få folk til at arbejde mere. Desværre har den såkaldte Ekspertgruppe om udredningen af den aktive beskæftigelsesindsats (Koch-udvalget) luftet tilsvarende ideer: Hvis kontanthjælpsmodtagere deltager i virksomhedspraktik eller meningsløse nyttejob, så får de et tillæg på 250 kr. månedligt. Fint nok – men finansieringen skal ske ved at kontanthjælpen til alle kontanthjælpsmodtagere over 30 år sænkes med 110 kr. De allerfattigste skal betale for at gøre andre lidt mindre fattige!

EU-elefant tramper i glasbutikken

Regeringen vil ikke give kommunerne hjemmel til at kræve arbejdsklausuler

■ Regeringen har et forklaringsproblem efter at beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen (S) har trukket en "EU-kanin" op af hatten. Kaninen bruges nu som argument for, at man ikke ved lov kan forpligte kommuner og regioner til at benytte arbejdsklausuler, der kan sikre ordentlige løn- og arbejdsforhold, når der købes ydelser eller laver byggeprojekter.

– Grunden til at jeg ikke går ind for lovgivning om forpligtende brug af arbejdsklausuler i kommuner og regioner er, at vi så vil begive os ud på et område, som vi normalt lader arbejdsmarkedets parter om. I det øjeblik der skal lovgives om det her område, så skal du også ophøje nogle ting til lov, lød ministerens forklaring under et åbent samråd i Folketinget først i marts. Det vil sige, at der gribes ind i "den danske model" og lovgives om mindsteløn, mente ministeren.

Dårlig undskyldning

På Christiansborg, vækker udtalelsen undren blandt både SF, Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

– Jeg betragter det EU-argument som en dårlig undskyldning for ikke at ville pålægge kommunerne at bruge arbejdsklausuler. Det

er urimeligt, at skatteydernes penge kan bruges til social dumping, og det er ubegribeligt for mig, at en socialdemokratisk ledet regering ikke griber den her chance for at ændre på det,« siger Eigil Andersen (SF) til Nyhedsbrevet A4.

Enhedslistens Finn Sørensen udtaler samme sted, at det er første gang at regeringen "tager proppen af den flaske i Folketinget."

– Jeg mener, at ministerens vurdering af EU-retten er skrupforkert. Det er jo beskæmmende, at det største arbejderparti ikke vil være med til at sikre ordentlige løn- og arbejdsforhold, og det kan ikke undgå at blive en del af den kommende valgkamp, siger Finn Sørensen.

Staten skal bruge klausuler

Danmark tiltrådte ILO-konvention 94 tilbage i 1955 og derfor er det obligatorisk, at staten skal bruge arbejdsklausuler i offentlige kontrakter.

Da Danmark siden er blevet medlem af EU, er behovet for at lovgive vokset så kommuner og regioner skal kunne sætte effektivt ind mod social dumping. Men i dag ligger der kun en opfordring - altså en ren hensigtserklæring - til at bruge arbejdsklausuler

Beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen (S) vil ikke forpligte kommuner og regioner til at bruge arbejdsklausuler, der kan sikre danske løn- og arbejdsvilkår på eksempelvis Metro-byggeriet.

Foto: Metroselskabet/Lene Skytthe

i udbudscontrakter. Det er denne lovgivning, som ikke mindst fagbevægelsen har kæmpet for, som regeringen nu spænder ben for.

Efterlyser forklaring

Fagforbundet 3F er da også

klar i mælet. Her efterlyser EU-konsulent Lars Lyngse en forklaring:

– Det er fuldstændig nyt, og det er i direkte modstrid med alt, hvad man tidligere har sagt. Ministeren mangler at give en forklaring på, hvad der har ændret sig, så man lige pludselig ændrer fortolkning af EU-retten på det her område, siger han til A4.

EU-konsulenten afviser ministerens påstand om, at en lovgivning vil kræve et indgreb i "den danske model".

– Hidtil har vi i andre love brugt en formulering, hvor man henviser til en overenskomst indgået mellem de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter og som er gældende for hele Danmarks område. Det er både klart og gennemskueligt, og den bør man kunne kopiere på det her område uden problemer, konstaterer Lars Lyngse i nyhedsbrevet.

Eksperter sagde OK

Det er langt fra underligt, at

fagbevægelsen og modstanderne af social dumping på Christiansborg ikke kan se, at det burde skabe problemer i forhold til EU-retten, hvis Danmark lovgiver om arbejdsklausuler i kommuner og regioner. Til støtte har de nemlig en embedsmandsrapport fra oktober 2012 hvor det konstateres, at lovkrav om obligatorisk brug af arbejdsklausuler ville være "en juridisk enkel løsning".

Rapporten er udarbejdet i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 2012 af et tværministerielt udvalg bestående af eksperter fra otte ministerier - herunder også beskæftigelsesministeriet

Til gengæld kan en anden konklusion i rapporten give et fingerpeg om regeringens manglende vilje til at lovgive på området. Rapporten siger nemlig også, at en lovgivning vil begrænse regionernes og kommunernes handlefrihed, såvel som det kan medføre betydelige offentlige merudgifter og administrative byrder.

Almene får lov

Som en lille interessant vinkel på debatten om social dumping og regeringens vakkende holdninger står boligaftalen, der blev indgået i slutningen af november. Heri indgår også en beslutning om arbejdsklausuler.

Af særlige elementer i aftalen nævnes, at der bliver hjemmel til at stille krav om praktikpladser ved den almene sektors udbud. Hidtil har der, som i kommunerne, kun været tale om frivillige aftaler og hensigtserklæringer. Partierne bag forliget var endda helt konkrete og enedes om, at mindst 12 pct. af de beskæftigede ved nybyggeri og renoveringer skal være lærlinge – altså et slags måltal.

Det vil få stor betydning i forbindelse med de milliardstore renoveringsprojekter i de kommende år, hvor kommunerne også bliver involveret med millionbeløb uden at de tilsyneladende kan få ret til at stille krav til arbejdsklausuler.

Kædeansvar afløser sociale klausuler

■ Vejle kommune har vedtaget at benytte kædeansvar som element i sine arbejdsklausuler for byggeopgaver. Fremover hæfter hovedentreprenører for at underleverandører lever op til kravene

I Vejle har der ellers været en markant borgerlig modstand mod kædeansvar.

I 2013 faldt et forslag herom i byrådet og S-gruppeformand Søren Peschardt kaldte det dengang i dknyt beskæmmende, at Vejle ikke

ville indføre kædeansvar, så en hovedentreprenør hæfter for sine underleverandører både juridisk og økonomisk. Og han mindede om, at kommuneaftalen faktisk lagde op til, at kommunerne skal tage spørgsmålet op.

Siden har der været forhandlet om sagen og DF er nu gået med på kædeansvaret med den begrundelse, at elementet sociale klausuler er taget ud af forslaget,

– I forvejen har vi nogle vel-

fungerende partnerskabsaftaler med byggeriets arbejdsgivere i Vejle, og så er der ingen grund til at indføre noget ved tvang. Vi har faktisk ingen problemer med at skaffe lærepladser i Vejle-området siger Folmer Kristensen fra DF til dknyt.

Af vedtagelsen fremgår også, at kontrollen med arbejdsklausuler udføres sideløbende med det øvrige byggetilsyn.

alni

alni

Undtagelsen fra EU retspolitik

Finurligt juristeri for at omgå retsundtagelsen som danskerne har stemt for

Af Bo Møller

■ ”En dansk beslutning om at anvende tilvalgsordningen vil indebære, at Danmark i forhold til hver enkelt retsakt får mulighed for selv at afgøre, om man vil være bundet af retsakten. Anvendelsen af tilvalgsordningen vil betyde, at Danmark kan deltage i foranstaltninger, der kan gøre det nødvendigt at iagttage proceduren efter Grundlovens § 20. Det er Justitsministeriets opfattelse, at det er muligt at gennemføre denne § 20-procedure på det tidspunkt, hvor Danmark måtte beslutte generelt at tilslutte sig tilvalgsordningen.”

Grundloven

Sådan lyder det i den letlæselige rapport ved navn ”En analyse af EU-lovgivningen omfattet af Retsforbeholdet”, som er udarbejdet af et regeringsudvalg med repræsentanter fra 8 ministerier. Men hvad betyder det?

Grundlovens § 20 nævnes i teksten. Det er den paragraf, der lyder således: ”Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet

ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.”

For at kunne vedtage at afgive dele af landets suverænitet til f.eks. EU, kræves så at fem sjettedele af folketingets medlemmer stemmer for. Ellers skal forslaget til folkeafstemning.

Frit slag fremover

I sin visdom er regeringsudvalget altså kommet frem til at man bare kan lave én folkeafstemning efter grundlovens § 20 på forhånd. Hvis en sådan folkeafstemning så fører til at Danmark kan tilslutte sig de 22 tilvalgte punkter på retsområdet, som Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti er blevet enige om, så får EU og folketingsflertallet frit slag.

EU partierne har flertal

Stiller EU for eksempel forslag om nye direktiver inden for de områder, der kan fortolkes som liggende inden for de 22 punkter, så kan et almindeligt flertal i folketinget bare tilslutte sig – også selvom det skulle indebære yderligere suverænitetsafgi-

velse. Folkeafstemninger på retsområdet vil i fremtiden så være afløst!

Og har et folketingsflertal først tilsluttet sig et direktiv eller lignende, så kan man ikke trække sin tilslutning tilbage, selv om folketingsflertallet skulle skifte. Tilvalgsordningen er derfor en løbende afgivelse af suveræniteten.

Der er derfor al mulig grund til at stemme nej til den folkeafstemning, der kommer inden for et år.

SKAL EU BESTEMME OVER RETSPOLITIKKEN?

■ For 22 år siden sagde danskerne nej til, at EU skulle bestemme over retspolitikken på områder som straffelov, retssikkerhed, skattesager, arv, udlændingepolitik m.fl.

Nu vil EU-partierne afskaffe retsundtagelsen, også kaldet retsforbeholdet. De ønsker sig i stedet en tilvalgsordning, hvor de fra sag til sag kan give magt til EU uden at spørge befolkningen.

Men de danske EU-udvalgte er netop indført for at sikre, at EU-partierne ikke giver magt til EU uden om befolkningen. Har et flertal en gang afgivet magten over et område til EU, så bestemmer EU. Derfor er en tilvalgsordning en løbende afgivelse af suverænitet og demokrati.

Der ved EU-partierne godt, de forsøger at skamme danskerne til at afskaffe retsundtagelsen ved at påstå, at danskerne ikke kan samarbejde med Europa. Men det er forkert: Danmark kan fortsat samarbejde med Europa og er en kædet sammen menneskehed, som er anden grænseoverskridende kriminalitet, ligesom Norge og Island, der er uden for EU, gør det i dag.

■ Kan ved at bevare retsundtagelsen kan Danmark bløde selv bestemme over retspolitikken og stadig samarbejde internationalt.

BEVAR RETSUNDTAGELSEN!

FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU

Bestil løbesedler til uddeling

Hos Folkebevægelsen mod EU kan du bestille løbesedler om retsundtagelsen. Ring 35 36 37 40.

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Fattigdom i Tyskland

Siden 2006 er der blevet 11% flere fattige, og en rapport der omtaler situationen fra 2006 til og med 2013 fortæller, at 12,5 millioner lig 15,5% tyskerne er fattige. Strukturen på det tyske arbejdsmarked med ”minijobs” og en udbredelse af vikariansættelser har betydet, at selv mennesker med arbejde er under den indkomst som betegnes som fattig i Tyskland. Indførelse af en mindsteløn på 8,5 euro har ikke ændret dette. Over 40% af enlige mødre betegnes som fattige.

Tysk LO forlanger øjeblikkelig handling for at få stoppet udviklingen. Det er de usikre løse jobs og misbrugen af ansættelseskontrakter der skal stoppes, men udviklingen er fint i overensstemmelse med EU’s neoliberalisme, og den tyske regering har stået forrest i angrebene på arbejderklassen.

EU reformer og vækstplan

Frankrig har i mange år ikke kunnet leve op til EU’s budgetregler om et maks. underskud på 3,0% af landets BNP. For tredje gang har Frankrig fået udskudt deres budgetunderskud uden at få bøder, som EU’s regler ellers foreskriver. Frankrig skal dog allerede i april aflevere en reform-plan for løsning af underskudet. Italien og Belgien har allerede sat deres reform-planer i værk, og gaderne i Belgiens byer har da også været fyldt med strejkende arbejdere i protest mod den belgiske regerings nedskæringsreformer, der atter en gang ensidig har ramt den arbejdende befolkning.

EU’s ”vækstplan” betyder ikke, at der skal være mulighed for, at EU’s lande kan skabe forbedringer for befolkningerne. Vækstplanen betyder, at kapitalens øgede profitter skal afspejle sig i det enkelte lands BNP.

EU uden for EU’s grænser

I Norge har de almengjort overenskomsterne, så alle, der arbejder på de norske arbejdspladser, skal have hvad der står i overenskomsterne. Modsat EU, (også Danmark) hvor polske arbejdere er blevet aflønnet med ned til 20–30 kroner i timen, er polske arbejdere sikret norske overenskomstbetingelser. Fremmed arbejdskraft skulle ikke bruges til at skabe social dumping og undermimere det norske arbejdsmarked. Dette blev fastslået af den norske højesteret i 2013.

Men det har den norske arbejdsret nu underkendt. I en sag om tillæg for rejse- og udetillæg har arbejdsretten gjort det muligt, at vikarbureauer kan flytte arbejdere mellem virksomheder, ved oprettelse af lokale afdelinger. Dermed kan de undgå at betale tillæg.

Politisk økonomi

EU’s økonomiudvalg har besluttet at hjælpe Ukraine med en økonomisk støtte til politisk og økonomisk opbygning og reform af landet. Der er bevilliget 1,8 milliarder euro eller 135 mia. kroner til formålet. Der er ikke sat tal på, hvor mange af pengene der skal bruges på de engelske militære rådgivere, eller hvor mange der ender i det fascistiske partis pengekasse. De mange milliarder euro har ikke noget at gøre med det lån, som Ukraine har i de europæiske banker. Det skal betales tilbage på samme betingelser som i EU’s lande med svage økonomirer. Den arbejdende befolkning vil vågne op til en nedskæringsreform, hvor selv den såkaldte ”elite” i Kijev får et chok.

Det liberalistiske dogme

Den nye socialdemokratiske fortælling er gammelkendt

Af Arne Cheller

■ Regeringen, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre står inden for en overskuelig tid over for vælgerne, der skal bedømme regeringen for den politik, den har stået på "mål" for, som det hedder i moderne sprogbrug.

Siden Helle Thorning-Schmidt vandt formandsvalget hos Socialdemokraterne, har hun gentagne gange anført, at det for hende gjaldt om at finde en ny socialdemokratisk fortælling.

Absurd og gammel

Vi må konstatere, at den er fundet. Den er bare ikke ny, og den er heller ikke særlig socialdemokratisk, ikke engang "light" socialdemokratisk. Det er heller ikke en rigtig fortælling.

Den blev skrevet af Franz Kafka for cirka 100 år siden, en kort absurd tekst, der hedder "Ønsket om at blive indianer": "Bare man var indianer, altid beredt, og på den galoperende hest, skråt ud i luften, gang på gang dirrende let over den dirrende jord, indtil man slap sporerne, thi der var ingen sporer, indtil man kastede tøjlerne, thi der var ingen tøjler, og næppe så landet som glatmejet hede foran sig, allerede uden hestehals og hestehoved."

Det geniale ved Kafkas tekst er, at det billede af den ridende indianer, han opridsede, allerede er visket ud igen, når teksten er læst.

Projektet

Således har det også været med regeringen, og det socialdemokratiske projekt i Thornings udlægning. Under hele perioden fra valget i 2011 til i dag, nemlig at alle tiltag som "Fair Løsning", "Fælles Fodslav" og fanden og hans pumpestok, forsvandt i det fjerne, og den historiske socialdemokratisme fortøner sig ligeledes i det fjerne.

Regeringens hele politik handler om at skaffe job, siger Finansminister Bjarne Corydon, og det har altid været socialdemokratisk politik, fastslår han.

Jovist, socialdemokraterne har historisk altid krævet arbejde til alle, men på hvilken måde? Klassisk socialdemokratisk politik har handlet om at sætte arbejde i gang, og ikke om at lovgive og forære penge til virksomhederne og de rige i håbet om, at de måske investerede dem i produktion.

Den grundlæggende ide i regeringens politik, sammen med en imperialistisk udenrigspolitik – har tydeligt været at tilfredsstille arbejdsgiverne, alt imens man skubber de nederste i samfundet endnu længere ud i social nød og tvang, og truer dem der er i arbejde med alverdens ulykker, hvis de ikke går med til lønnedgang og dårligere arbejdsforhold.

Lad os tag nedsættelsen af selskabsskatten, som skulle skaffe flere job, så samfundet fik noget ud af en sådan nedsættelse. Regeringen stillede ikke et eneste krav til virksomhederne til gengæld for pengegaven, og fik da heller ikke flere i arbejde.

Den usynlige hånd

Således ligger den nye socialdemokratiske fortælling i forlængelse af en meget gammel liberalistisk fortælling: Fortællingen om den usynlige hånd, en fortælling som Danmarks Liberale Parti Venstre og deres juniorafdeling Liberal Alliance og deres tænketank Cepos fortæller igen og igen.

Ifølge denne fortælling beherskes markedet af en tendens til ligevægt. Ideen er, at sælgerens grådighed og købernes grådighed er drivkraften for, at de begge mødes der på markedet, hvor de opnår mest muligt til egen fordel.

En usynlig hånd regulerer således markedet, så vareprisen fastsættes, der hvor udbud og efterspørgsel mødes. Denne beskrivelse er blevet grundlaget for en alment accepteret utopi om det harmoniske markedsamfund, hvor alle mødes på midten i fælles grådighed og tilfredsstillelse.

Det er så her, at den socialdemokratiske regering mødes med Dansk Industri.

De frie og de ufrie

At jagten efter profit og grådighed igen og igen fører til kriser og krig, betyder min-

dre i denne sammenhæng. Forestilling om "den usynlige hånd" er på mange måder en fin metafor for kapitalismens virkemåde, for den samfundsfarm reguleres af mange usynlige kræfter: Kræfternes frie spil unddrager sig menneskelig kontrol. Ellers er de jo ikke frie.

Til gengæld bliver arbejderklassen og andre almindelige mennesker ufrie, for markedets usynlige hånd regulerer jo temmelig meget mere end selve markedet.

Hånden sidder i forlængelse af en usynlig arm, som rækker langt ind over politik,

sundhed, kunst, medier, tænkning og mulige valg.

Når den økonomiske politik i den nuværende regering styres af "nødvendighed", kommer den som tvang udefra, der meget tit manifesterer sig som dekretter fra EU, ofte som krav fra Dansk Industri, men altid som nogle kræfter, vi "desværre ikke kan gøre noget ved." De usynlige kræfters nødvendighed, fører til nødvendighedens politik, og man ser så at alle tilkæmpede rettigheder slettes med "nødvendighedens" pennestrøg.

LO marts 2015
Horsens Hedensted
LO Horsens-Hedensted indbyder til

**Konference for fagligt aktive:
Lad det spire og gro...**

Inspiration og rådslagning for tillidsvalgte og andre fagligt aktive i fagforeningerne og på arbejdspladserne...

Vi sætter på, at det bliver et møde som kan understøtte fornemmelsen for, hvor vigtigt fagligt fællesskab på den ene side og et trykt samfund på den anden side er for os alle...

Tidspunkt og sted: FÆNGSLET i Horsens, lørdag den 18. april fra klokken 10.15 til klokken 14.

Programmet:

Kl. 10.15 Velkomst og kort om programmet
v/Hans A. Sørensen, formand LO Horsens Hedensted

Kl. 10.30 Danskerne siger NEJ til social dumping, JA til fællesskab og ønsker tryghed for alle, så...
v/Henning Jørgensen, professor ved Center for Arbejdsmarkedsforskning, Carma ved Aalborg Universitet
Carma har netop udgivet sin tredje undersøgelse af danskernes holdninger til arbejdsmarked og politik. Måske kan vi både blive klogere på det og lidt begejstrede...

Kl. 11.15 Læren af Ryan Air
v/Lizette Risgaard, næstformand LO Dk, og Thilde Maria Mortensen Waast, formand for Flyvebranchens Personale Union
Hvad enten Ryan Air i april har indgået overenskomst, er i konflikt eller flyttet ud af landet, er der masser af læring i processen.

Kl. 11.45 "Arm trotz Arbeit" og den tyske mindsteløn
v/Gerd Leu, IG Metall Flensburg Værft
Om erfaringerne med den tyske lovgivning om mindsteløn og om, hvordan afvikling/omlægning af ordninger for arbejdsløshedsdagpenge og dagpenge ved sygdom, har medført dramatisk anderledes forhold for mange tyskere.

Kl. 12.15 Frokost

Kl. 12.45 Fagbevægelsens kampe – fagbevægelsens roller
v/Per Christensen, forbandsformand 3F
Om de nærmeste højdepunkter – overenskomstfornyelsen, den traditionel støtte bag Socialdemokratiet vendt til interesseorganisationer med krav til politikere. Fagbevægelsen i skyggen af dagpengereformens mange ofre. Fornyelsen af det faglige fællesskab. Og så videre.

kl. 13.45 Tak for i dag – og måske en enkelt konklusion eller to
v/Bjarne Sørensen, formand Metal Horsens

*Stærkere klæber resultat større dansk kampkraft
Fremad
Hver eneste af os har et ansvar for at sikre Danmark og det danske arbejdsmarked for alle.*

Vi bliver desværre nødt til at bede om tilmelding og at opkræve gebyr for deltagelse. Der er begrænset plads og program, lokale, kaffe, frokost koster... Så tilmelding med navn og e-mail adresse til hans.sorenson@lo.dk senest den 1. april. Herefter vil opkrævning på gebyret, der er 225 kroner pr deltager blive fremsendt.

De forsigtige af Carl Scharnberg

De forsigtige siger: Bland ikke politisk ind i det faglige arbejde.
leg siger: Alt er politisk. Spørgsmålet om dit arbejde, dine vilkår, vor hverdag, vor fremtid. Alt er politisk. Må vi ikke snakke politik, er det som at trække tænderne ud af munden på mennesker, så man ikke mere kan tygge det daglige brød. Så er der kun søbemaden tilbage.

De forsigtige siger: Bland ikke politisk ind i fagbevægelsens arbejde.
leg siger: Enhver faglig kamp er politisk: Den bestandige kamp mellem dem, der skaber værdierne, og dem, der tar' resultatet af andres arbejde, mellem dem, der har retten til at lede og fordele, og de, man bestandig søger at lønne med ordene: Bland ikke politisk ind i fagbevægelsens arbejde.

Lykkes det de forsigtige, der har opgivet håbet om at ændre det bestående, at gøre søbemad til dagens ret for småfolk, vil kræfter og livsvilje langsomt tære bort af underernæring. Til den tid vil de bevidende i dyb taknemmelighed belønne de forsigtige, der med deres politiske handling bidrog til at sikre, at magten og æren og retten til de skabte værdier tilhører de få indtil videre

Genstart den danske model

Der er brug for en faglig offensiv

Af Metal Horsens

Den seneste luftkrig i Skandinavien understreger endnu engang, at den nordiske og danske model er under pres. Fagbevægelsen er under dobbelt beskyldning fra politikere og arbejdsgivere, som har travlt med at undergrave den danske model. Der er brug for offensive modsvar fra fagbevægelsen!

Desværre er det ikke kun arbejdsgiverne, som i branche efter branche forsøger at vrige sig ud af de aftaler, de ellers selv har indgået. Med sindrige konstruktioner forsøger de at sætte aftalesystemet ud af kraft og underminerer ordnede løn- og arbejdsforhold for stadig større grupper.

Samtidig er Dansk Arbejdsgiverforening og Venstre forenet i en fælles kampagne mod arbejdsløse. Målet er klart: ydelserne skal ned, og de arbejdsløse skal acceptere lavere lønninger, de er ikke de gældende overenskomster værd, lyder det. De borgerlige går tydeligvis efter at efterligne det såkaldte tyske "mirakel".

Men vi siger nej til tyske tilstande på det danske arbejdsmarked. Miraklet er bygget på en dramatisk forringelse af løn- og arbejdsvilkår. I dag er der mere end 8 millioner arbejdende fattige i Tyskland. De er tvunget til at arbejde til en løn, de ikke kan leve af. Desværre har den siddende regering ikke set, hvor livsfarlig dagpengereformen

er for den danske model. I stedet har man fortsat en reform'amok, som åbner et ræs mod bunden, angiveligt for at tilpasse landet til konkurrencestaten.

Dagpengereformen

Mere end 51.000 er blevet smidt ud af dagpengesystemet, mens regeringen har set på. Det har allerede banet det første stykke vej for tyske tilstande i Danmark.

Dagpengereformen er ikke kun en katastrofe for dem, som rammes, den øger også presset på de som er i arbejde. Reformen sparker ganske enkelt og effektivt det ene ben væk under den danske model. Arbejderpartierne har et stort ansvar for at genetablere den del af den danske model, som

sikrer folk ordentlige vilkår, hvis arbejdsløsheden rammer. Og det er mere end modigt, hvis arbejderpartierne er klar til at spille hasard og vente med en "god løsning" til efter et valg.

Aftalesystemet i fare

Men det er også tid for fagbevægelsen at sætte fut i den danske model og møde arbejdsgivernes angreb mere offensivt. Ryan Airs klare udmeldinger om, at de ikke agter at indgå aftaler med fagbevægelsen, skal mødes af en samlet faglig front.

Hvis det lykkes dem at etablere sig i Kastrup uden overenskomster, er der for alvor slået hul i aftalesystemet. Det er nu vi skal passe på den danske model, det har taget

årtier at bygge op, og som har sikret ordnede forhold på arbejdsmarkedet. Der er ikke andre end fagbevægelsen til at gøre det.

Udtalelse fra Metal Horsens

Således udtaler Dansk Metal Horsens sig fra deres generalforsamling i marts og har taget initiativ til at indkalde til et tværfagligt landsdækkende møde for tillidsfolk og aktive i dansk fagbevægelse.

KOMMUNIST slutter op om initiativet og opfordrer alle der har mulighed for at deltage i mødet til at gøre det.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Køl storbyer ned

Storbyerne udgør kun to procent af Jordens beboelige områder, men de fylder meget, når det gælder de globale klimaforandringer.

Storbyer er typisk varmere end landdistrikter, såkaldte "bymæssige varmeøer". Trafikforureningen skaber en drivhuseffekt, som holder på varmen om natten. Når træerne fældes, mangler man deres evne til at absorbere varme og omdanne den til næringsstoffer. Brolægning og asfalt suger varme til sig, som hurtigt sendes tilbage til luften. Og regnvandet ledes væk af kloaksystemet, så man ikke får glæde af den gennemvædede jords kølende effekt.

Så er der alle menneskene. De producerer både kropsvarme og opvarmer bygningerne. De anvender air condition for ikke at få det for varmt, det leder varm luft ud i gaderne, så der afgives lige så meget varme, som når man varmer op.

Med omtanke kan man i byområder kombinere god afskærmning med rigelig beplantning, og derigennem køle hele kvarterer ned til temperaturer, der ligger under de landlige områders.

Simuleringer har vist, at hvis vi øger beplantningen af træer med 20 procent, så kan vi fjerne mellem en tredjedel og halvdele af den bymæssige varmetilførsel i 2050.

Far laver saucen

En norsk forsker har taget en doktorgrad i molekylær gastronomi. Forskeren har forsket i, hvordan valget af ingredienser og produktionsmetode har en indflydelse på resultatet af en hollandaisesauce.

Der er mange faktorer, som spiller ind og meget, som kan gå galt, når man laver smørsauce. En almindelig fejl er, at saucen har for høj temperatur. Bliver saucen 80 grader eller mere, koagulerer æggeblommerne. Så konsistensen bliver mere som rørag.

Når folk laver hollandaise eller mayonnaise og oplever, at den skiller, tror mange, at det skyldes, at de har kommet for få æggeblommer i. Det er dog sjældent problemet, da en enkelt æggeblomme er nok til at lave 20 liter mayonnaise som ikke skiller. Problemer er i stedet, at der er tilsat for lidt vand.

Huller i industris påstande

Sukkerindustrien var udmærket klar over, at sukker forårsager huller i tænderne helt tilbage i 1950. Men 20 år senere fastholdt de, at sukkerholdige fødevarer ikke var problemet. Det kan sidestilles med tobaksindustriens forsøg på at skjule de skadelige effekter ved rygning.

De lavede en strategi for at lede opmærksomheden andre steder hen. For eksempel investerede sukkerindustrien penge i en vaccine og enzymer, der skulle modvirke huller i tænderne.

Sådan forsøger industrien at fralægge sig ansvaret.

"Stativ, stakit, kasket"

Det er svært ikke at snuble over ordene, når man siger "stativ, stakit, kasket" eller måske "fem flade flødeboller på et fladt flødebollefad".

"Det er generelt svært at sige ord med mange konsonanter, for det kræver større arbejde med tungen og munden. Især de ord, hvor konsonanterne befinder sig tæt op ad hinanden, er svære, for så skal musklerne i munden og tungen omstille sig ekstra hurtigt," siger Andreas Højlund Nielsen, ph.d. studerende i neurolingvistik ved institut for Æstetik og Kultur på Aarhus Universitet.

En anden grund til, at vi har svært ved at sige remserne hurtigt er, at de to første ord minder om hinanden, og det får os til at bygge en rutine op.

Remsen begynder hvert ord med, at den forreste del af tungen skal i bevægelse for at sige 'sta', men når vi så skal sige 'ka', så skal vi placere tungen helt anderledes. Det kræver, at vi bryder med rutinen, og så går det ofte galt.

Det handler om at bruge musklerne i munden korrekt. Og det kan trænes.

Er opdragelse nødvendig?

Af Birgit Sørensen

■ John Aasted Halse er børnepsykolog og tidligere formand for Børns Vilkår, og han er forfatter til en lang række bøger inden for det pædagogisk psykologiske felt.

Titlen på hans seneste bog kunne skabe forventning om, at bogen er en debatbog om opdragelse, men Halse slår efter få sider fast, at opdragelse er nødvendig, og bogen virker mest som en rådgivning om, hvordan man som opdrager kan navigere sig igennem mange almene og specifikke dilemmaer i det moderne samfund. Den er en lille, men rigtig fornuftig erfaringsbank med mange gode råd til alle dem, som kan have brug for pejlemærker og gode eksempler i de konfliktsituationer, der kan opstå i en travl hverdag. Det gælder både forældre, lærere, pædagoger og andre voksne (f.eks. bedsteforældre), som jævnligt har ansvar for børn.

Bogen er opdelt i tre hovedafsnit:

I det første nævner Halse kort nogle grunde til, at opdragelsesbegrebet og opdragelsesmetoder aktuelt er til debat, og han giver sin definition af begrebet "opdragelse."

Han betoner, at opdragelse handler om samvær, nærvær, kærlighed og anerkendelse, men også forudsætter krav, ansvar og tydelige voksne, der markerer hvor grænsen går. Han giver eksempler på, hvordan børn i dag kan

udfordre voksne på måder, som tidligere var utilstedelige, men er skabt af de voksnes forventninger til børnene, og benævner fænomenet "modspilsbørn."

Det pointeres, at vellykket tidlig tilknytning mellem forældre og børn er basal for udvikling af empati, hvilket igen er afgørende for udviklingen af faste normer og personlig integritet. Heri ligger vigtige forudsætninger for at kunne begå sig på samfundets alsidige arenaer.

I bogens andet afsnit nævnes indledningsvist det absurde i tanken om at opdrage børn demokratisk, idet børn jo ikke kan vælge deres opdragere. Begreber som autoritet og disciplin defineres, og det beskrives hvordan man kan opdrage uden at være autoritær.

Begrebet "inddragelse" eksemplificeres herefter som en måde, hvorpå man kan have pligter i hjemmet, og der argumenteres for hvordan eftergivenhed, udelukkelse og straf er uhensigtsmæssige som opdragelsesmetoder.

Det pointeres sidst i afsnittet, at det, så vidt muligt, til enhver tid er vigtigt at rumme barnets følelser samtidig med, at barnet skal lære, hvad der er rigtig og forkert handlen.

Bogens tredje del bliver kaldt "opdragelse i praksis" og består af en lang række specifikke emner, som f.eks. opdragelse i forhold til søskendeproblematikker, den virtuelle verden, i skilsmis-

sefamilier og i skolen for bare at nævne nogle af dem. Halse giver til hvert emne via eksempler en række gode råd og holdninger.

I epilogen spørger han retorisk, om alt i børns liv i dag er i opløsning. Han skynder sig dog straks at berolige os med, at livet i en familie er præget af rutiner, hvilket reder børnene fra kaos, om end "regler og rutiner under ingen omstændighed må stå alene."

Medbestemmelse fremhæves som en vigtig ingrediens i den moderne opdragelse og han understreger sin pointe: At opdragelse ikke gives for at begrænse, men for at give barnet udviklingsmuligheder.

Bogen er, som tidligere nævnt, en omfattende erfaringsbank fra Halses lange virke som psykolog. Den er let at forstå og let overskuelig, og den kan bruges som opslagsværk med et meget omfattende register.

John Aasted Halse "Den nødvendige opdragelse". Frydenlund. 190 s. 249 kr.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

- 1/1 år (275 kr.)
 1/2 år (165 kr.)
 Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
 E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

USA optrapper konflikt

Protest mod USA's fjendtligheder mod Venezuela

■ Det bolivarianske land, Venezuela er en torn i øjet på USA. Siden nu afdøde præsident Chavez blev valgt, har USA forsøgt at undergrave landets sociale politiske udvikling. Chavez blev kortvarigt væltet ved et kup, som USA med George Bush som præsident hurtigt anerkendte. Men USA fik kolde fødder, da Chavez igen kom til magten.

Af gode grunde har det diplomatiske forhold mellem de to lande været anspændt gennem længere tid, og dette er nu eskaleret med nye provokerende sanktioner fra USA's side.

Sanktioner

Konflikten blev optrappet, da USA indførte sanktioner overfor Venezuelas ambassades

embedsmænd ud fra en anklage om brud på menneskerettighederne og korrupsion.

Venezuela har svaret igen med at kræve antallet af ansatte på USA's ambassade i Venezuela nedskåret fra de nuværende 100 til 17, som er det antal Venezuela har ansat på deres ambassade i Washington. Venezuela har også besluttet at indføre visumpligt for tilreisende fra USA.

Præsident Nicolás Maduro begrunder det bl.a. med, at Venezuela har pågrebet adskillige USA-borgere, der har spioneret og opereret aktivt for at undergrave staten.

Samtidig har de opført blandt andre tidligere USA-præsident George Bush og tidligere vicepræsident Dick Cheney på deres terrorliste,

blandt andet på grund af disses ulovlige krig mod Irak, deres terrorbombninger og tortur.

Alvorlige trusler

USA har nu besluttet nye sanktioner mod Venezuela. På et solidaritetsmøde afholdt i anledning af 20-året for Fidel Castros besøg i Danmark til FN's sociale topmøde, har mødedeltagerne vedtaget en skarp protest, som er afsendt til USA's præsident Obama. I denne hedder det bl.a.:

De nye sanktioner såvel som tidligere sanktioner er oprørende. Sanktionerne begrundes med brud på menneskers rettigheder. USA går så langt som til at påstå, at Venezuela udgør en trussel for USA. Det er latterligt, men

historien har vist os, at når USA betegner et land som en sikkerhedstrussel, så er der taget skridt i retning af intervention. Vi kræver et øjeblikkeligt stop for disse trusler fra USA's side mod Venezuela.

Protester og solidaritet

Vi ved, at intet land i verden er perfekt, men vi ved, at den venezuelanske befolknings sociale og demokratiske rettigheder *aldrig* tidligere i landets historie har været vænet og sikret som gennem de seneste 16 år – fra 1999, hvor Den bolivarianske Revolution med Hugo Chávez i spidsen indledte det sociale spring fremad, som landets indbyggere nyder godt af med sikring af befolkningens grundlæggende behov.

I denne årrække har vælgerne ved det ene demokratiske valg efter det andet bekræftet sin støtte til regeringen og processen. Landets nuværende regering og præsident Nicolás Maduro har et solidt og fuldstændig legitimt mandat fra landets vælgere, og USA har ingen ret til at rejse kritik af præsidenten og regeringen i Venezuela.

USA har ingen ret til at blande sig i de indre anliggende i noget som helst land og derfor heller ikke i Venezuela.

Vi ønsker at udtrykke vores fulde støtte til og solidaritet med Venezuela, med befolkningen, regeringen og præsidenten. Samtidigt udtrykker vi vores klare protest mod USA trusler og fjendtligheder mod Venezuela. –bc

Det arabiske venstreforum

Fælles opgaver for demokratiske revolutioner

■ Den arabiske venstrefløj har afholdt sit femte møde. 10 arabiske lande var repræsenteret på mødet i Marokkos hovedstad, hvor deltagerne drøftede den farlige situation, som den USA-ledede imperialistiske intervention og de terroristiske organisationer udgør for regionens lande og folk. De understreger, at det kræver koordination af indsatsen og enhed omkring målene, hvis venstrefløjspartierne skal imødegå disse farer. Partierne må udveksle erfaringer, analyser og holdninger til opgaverne for demokratiske nationale revolutioner, lyder en af konklusionerne.

Dobbelt-sided kamp

For at anlægge den rigtige linje og omsætte den i effektiv handling er det derfor nødvendigt at erkende, hvori konflikterne og udfordringerne i det arabiske område består. På den ene side står regionens folks ret til frihed, demokrati, selvbestemmelse og ejendomsret til landenes ressourcer; på den anden side

står de imperialistiske magters undertrykkelse af folkene og udnyttelse af landenes ressourcer til egne formål. Udadtill indebærer det kamp mod den USA-anførte imperialisme, og indadtill kamp mod de regimer, der har allieret sig med den og følger dens dagsorden, og mod de reaktionære organisationer, der på langt sigt fremmer de samme interesser.

Forenede kræfter

Besættelsen og ødelæggelsen af Irak gennem opsplitningen i sekteriske fraktioner, der bekæmper hinanden, er et skræmmende eksempel på, hvordan en central kamp mod undertrykkende regimer kan afspores. Denne strategi har imperialismen allerede taget i brug i Irak, Libanon, Syrien og Libyen, og den søger nu at udbrede den til andre lande i regionen.

Mødet opfordrede til en udvidet front mod denne strategi på alle planer for at forene alle nationale og demokratiske kræfter i kampen mod de

kolonialistiske og imperialistiske magter og de regimer, organisationer og bevægelser, der er deres forbundsfæller, og fordømte på det kraftigste ekstremistiske terrororganisationer som ISIS, Al-Nosra og Al-Qaeda i Irak, Syrien, Libanon, Libyen, Ægypten og Jordan og advarede om, at denne terrorisme giver de imperialistiske kræfter en undskyldning for at intervenere militært og overtage kontrollen med folkene, deres ressourcer og deres skæbne.

Det arabiske forum støtter

de venstreorienterede demokratiske og folkelige kræfter i Irak, Syrien, Libanon og Jordan, deres modstand mod fundamentalistisk terrorisme og religiøs sekterisme og deres afvisning af at tilslutte sig den USA-ledede internationale koalition.

Udvidet samarbejde

Der blev udtrykt solidaritet med det ægyptiske folk og landets nationale og demokratiske kræfter i kampen for at fastholde landvindingerne fra januar- og juni-revolutionerne

på trods af kontrarevolutionær modstand, og fordømmelse af de forbrydelser, terrorgrupper i Ægypten begår for at blokere for den fortsatte revolution.

Forummet udtrykte anerkendelse af Marokkos og Tunesiens positive erfaringer med bredt venstreorienteret arbejde for demokratisk forandring, og af venstrekræfternes bidrag til opbygningen af demokrati, bl.a. ved at udvikle langsigtede samarbejdsformer mellem progressive kræfter og ved at deltage i det nationale politiske liv, enten i regering eller som opposition.

Det Arabiske Forum vil nu søge dialog med det afrikanske venstrefløjensnetværk og Saõ Paolo-forummet for at nå til forståelse om fælles spørgsmål og interesser.

Oversat og redigeret af Michael

Artiklen er modtaget før terrorangrebet på museet i Tunis, hvor hovedsageligt vestlige turister blev dræbt.

Redaktionen

Indsigtsfuld beskrivelse af IS

Af Arne Cheller

■ I den kommende tid vil vi nok blive overdyngnet med bøger om Islamisk Stat, bøger, som vil redegøre for og fremstille Islamisk Stat og krigen i Mellemøsten set fra imperialisternes synsvinkel.

Forlaget Tiderne Skifter har udgivet bogen "Islamisk Stat" skrevet af Loretta Napoleoni, som er en af verdens bedste eksperter i pengehvidvaskning og terrorfinansiering, og som har udgivet en række bøger om disse emner. Med bogen om Islamisk Stat er det første gang vi præsenteres for hende på dansk.

Hun prøver at komme bagom mediernes overskrifter, og forklarer opkomsten af den militante islamistiske organisation, der ikke kan sammenlignes med Taleban og Al Qaeda, fordi IS ønsker at grundlægge en suveræn

stat. Mens Talebans verden begrænser sig til koranskoler, er IS et produkt af moderne teknologi og globaliseringen. Dens virke er baseret på pragmatik og magtbaser i finansielt vigtige regioner, noget der ikke tidligere er lykkedes for grupperinger i området.

Bogen forklarer den styrke og appel, Islamisk Stat har i et mere og mere destabiliseret Mellemøsten. IS' mål er at skabe et kalifat i det 21. århundrede, og med indsigt analyserer Napoleoni denne form for statsdannelse, så man ikke er tvivl om, hvad endemålet er.

Bogens mangler eller udeladelser må nødvendigvis have nogle ord med på vejen. Når NATO og EU med afsky fremstiller IS som ikoniske dæmoner, er det for at skjule det fælles forhold, den indbyrdes gavn, som jihadisme og imperialismen har af hinanden.

Det er kommet på mode at tillægge IS en unik ondskab og mareridtsagtig mystik. Efter den nyslåede konservative folketingskandidat Naser Kaders mening, er vi vidne til et niveau af grusomhed mod menneskeheden, som vi efter nazismen aldrig håbede at skulle opleve igen.

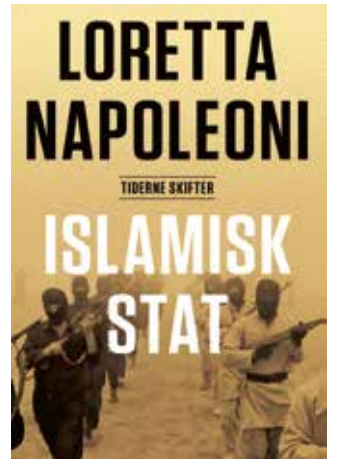
Men er det virkelig sådan? Hvad med massemordet på mindst en million kommunister i Indonesien i 1960'erne? Eller krigen i Den Demokratiske Republik Congo, der har kostet op til seks millioner mennesker livet og givet anledning til massekannibalisme? Hvad med USA-imperialismens tæppebombning af Vietnam, Laos og Cambodja? Den imperialistiske alliance i krigen i Mellemøsten, hvor Danmark indgår, er venner med saudiaraberne, der ligesom IS hugger hovedet af sine ofre.

Hvad der gør det hele yder-

ligere kynisk er, at imperialisterne spiller et dobbeltspil i holdningen til jihadisme. Hvem andre var de kapitalistiske lande med til at støtte, finansiere og bevæbne i Afghanistan i 1980'erne end den første større internationale gruppe jihadister. Man støtter en række mellemstilige diktatorer og bevæbner dem, selv om de eksporterer den fundamentalistiske ideologi.

De vidste, at jihadister ville gå til kamp mod Gaddafi i 2011, da Danmark og andre lande bombede og dermed blev allieret med jihadister. Den danske udenrigsminister kalder det uomgængelig realpolitik i en kompleks verden. Men 14 års "krig mod terror" er kulmineret med fundamentalistiske grupper.

Og således kan alliancen mellem imperialismens magt-politik og jihadismen (IS) fortsætte, indtil befolkningen

i de kapitalistiske og i de mellemstilige lande går til modstand og skaber en ændring af situationen.

De ovennævnte betragtninger kommer bogen ikke rundt om, men med den historiske og kronologiske beskrivelse af Islamisk Stat giver bogen en indsigt, som kan bruges til videre studier af Mellemøsten og det politiske spil der foregår.

*Loretta Napoleoni:
Islamisk stat. 168 s. 225 kr.
Tiderne Skifter.*

Andersson vil os det godt

Af Margit Andersen

■ Roy Andersson er svenskernes svar på Finlands Aki Kaurismäki. Ikke fordi deres film ligner hinanden så meget, bortset fra ordknapheden, men fordi de hver for sig ikke ligner nogen andre film, og fordi de er gennemsyret af humanisme parret med absurd humor.

Sidste år vandt Andersson Guldløven i Venedig med "En due sad på en gren og funderede over tilværelsen", der afslutter hans trilogi om det at være menneske, (Sange fra anden sal, 2000, og Du levende, 2007). Titlen på den nye film henfører til et maleri af Brueghel, der viser et vinterlandskab med en landsby, hvor hverdagens gøremål er i fuld gang, mens en due sidder i toppen af et træ og kigger på det, der foregår dernede.

På samme måde betragter Andersson menneskenes færden og omgang med hinanden, og i 37 tableauer viser han her eksempler på, at det ikke er let at være til. Som Strindberg sagde: "Det er

synd for menneskene". Bare det at ville trække en flaske vin op kan være en udfordring ud over det rimelige og endelig med, at man falder død om på gulvet af anstrengelsen.

Og hvilke dilemmaer bliver man ikke stillet overfor. Som servitricen i skibets cafeteria, da en gæst falder om, stendød, efter at have bestilt og betalt for sin mad og øl, men ikke nået at røre det. Hun kan jo ikke sælge det samme

to gange, så bliver der rod i regnskabet.

Sådan er hverdagen fyldt med problemer, og tjene til det fornødne skal man jo også. I tableauerne er to af de gennemgående personer et par ældre mænd, der sammen forsøger sig i underholdningsbranchen De sælger morsomme effekter, som af gode grunde ikke går som varmt brød, de er ikke morsomme, og det er de to rejsende

agenter absolut heller ikke, og når krybben er tom, bides hestene, men som et andet gammelt ægtepar holder de sammen, fordi de har brug for hinanden.

Det var en del af hverdagen, men der er jo også den store verden uden for landsbyen. Det er der, de store forbrydelse har gået og fortsat går for sig i form af krige, slaveri, forfølgelser og udslettelser. F.eks. ser vi Karl den Tolvte drage ud med sin hær for at slå fjenden og erobre verden, og vi ser ham også komme hjem med resterne af hæren. For ikke at tale om de sorte slaver, der bliver drevet ind i en mærkværdig konstruktion, der forbinder slaveriet med nazisternes udryddelseslejr.

Det, man morer sig over i denne sorte komedie, er ikke i sig selv morsomt, tværtimod, men bliver det på grund af instruktørens metode, der kan minde om Brechts Verfremdung. Rum og omgivelser er nøgne, alt overflødig er skrællet væk, personerne er gjort sygeligt blege og bevæ-

ger sig langsomt og stift, og det hverdagsagtige og kendte bliver bemærkelsesværdigt. Forenklingen kan nærme sig abstraktionen, scenerne er ikke realistiske men genkendelige.

I 2010 fik Roy Andersson tildelt Jan Myrdals Leninpris, og det gav anledning til stor ståhej i den svenske presse. I den anledning udtalte Andersson, at navnet Leninprisen absolut ikke stødte ham, selv om han nærmest betragtede sig som socialdemokrat, for han forsvarede den russiske revolution og alle andre revolutioner, som har til mål at styrte uretfærdige udsugerregimer.

Om det at lave film har han sagt, at film skal være oprigtige og ville menneskene det godt – ikke fokusere på sig selv. Og netop sådan er hans mærkelige, morsomme og tankevækkende film.

*En due sad på en gren og funderede over tilværelsen.
Manuskript og instruktion:
Roy Andersson. Premiere 12.
marts.*

Løgn og bedrag

Af John Poulsen

■ Under anden verdenskrig etablerede USA en base i Thule på Grønland, og i 1951 blev der indgået en aftale mellem Danmark og USA om, at den blev permanent. To år efter blev indbyggerne i Thule med fire dages varsel tvangsforflyttet 150 km længere væk, fordi der skulle opstilles raketbatterier på deres bosted.

I 1957 gav daværende statsminister H.C. Hansen (1906–1960) i et brev USA tilladelse til at stationere atomvåben på Grønland på trods af, at den officielle holdning var, at vi ikke ville have atomvåben på dansk territorium. Det var et groft brud på grundloven, for under normale omstændigheder skulle folketingets udenrigspolitiske nævn have været orienteret om det, men det undlod H.C., og i mange år var det kun meget få personer, der var orienteret om brevet eksistens. I stedet trådte H.C. og andre statsministre frem og gentog, at Danmark ikke ville tillade stationering af atomvåben.

Var H.C.'s brev blevet kendt, mens han levede, var han blevet stillet for en rigsret, men det blev det først i 1995, selvom det allerede var "dukket op" i udenrigsministe-

riets pengeskab et år tidligere, da journalisten Poul Brink (1953-2002) var kommet på sporet af det.

Når Poul Brink fandt frem til brevet skyldtes det, at han gennem næsten 10 år havde beskæftiget sig med sagen om eftervirkningerne på de mange arbejdere, der i 1968 havde deltaget i oprydningen efter at et amerikansk B-52-bombefly med fire brintbomber ombord, der var styrtet ned ved Thule. Filmen "Idealisten", som bl.a. bygger på hans bog "Thulesagen – Løgnens univers", fortæller om det store og uselviske journalistiske arbejde, han udførte, og som indbragte ham en velfortjent Cavlingpris i 1997.

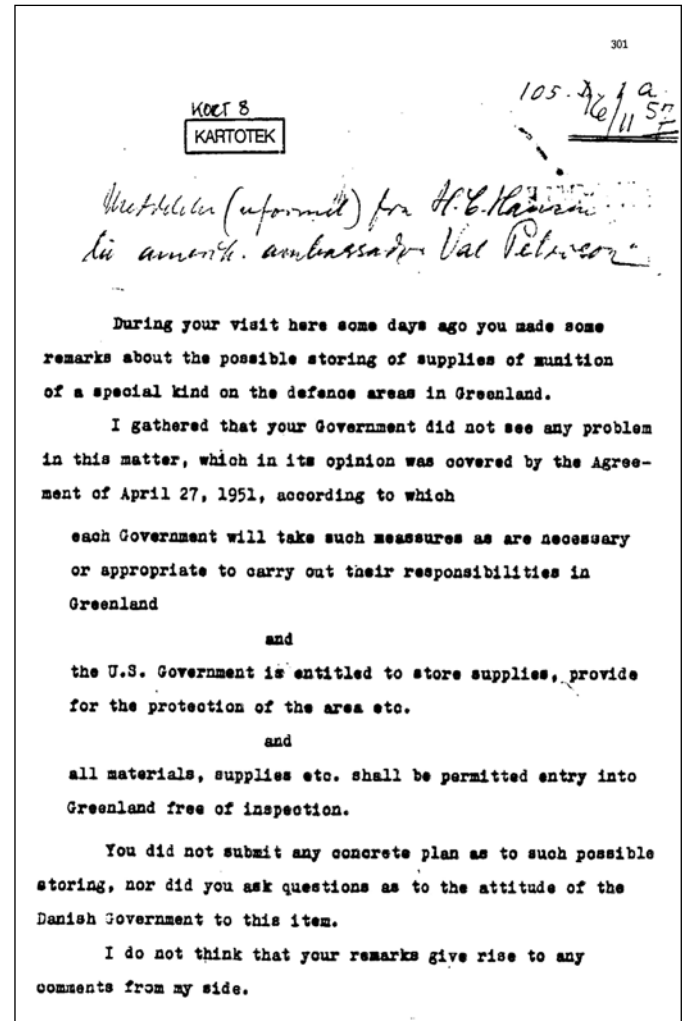
Det hele startede i 1986, mens han arbejdede på Østjyllands Radio. Thulearbejderen Marius Schmidt henvendte sig til ham for at få ham til at fortælle om, hvordan en af arbejderne, der havde deltaget i oprydningen, led alvorligt af eksem og måtte smøres ind i sennepsgas for at udstå lidelserne. P.B. fik fat i en række Thulearbejdere og bad sundhedsstyrelsen om at undersøge dem, men det ville man ikke betale for. Derfor måtte P.B. arrangere sig med Ålborg Sygehus for at få foretaget en

undersøgelse, som viste, at der var noget galt.

PB gik videre med at kontakte sundhedsstyrelsen og Risø for at få materialer udleveret. Den ene institution sendte ham videre til den anden og omvendt, uden at han fik noget ud af det. Først da han tog til USA og fik udleveret papirer, som han ikke kunne få i Danmark, og sandheden kom for dagens lys, gik der hul på bylden, men Thulearbejderne fik kun en besked om erstatning, og man har aldrig villet erkende, at der var en sammenhæng mellem strålingen fra plutonium og deres sygdomme og dødsfald.

I dag kan vi spørge om, hvor længe vi skal vente, før sandheden om USA's transport af torturfanger over Grønland kommer frem. Har Anders Fogh Rasmussen personligt givet sin gode ven Bush lov til det, eller ligger der papirer i pengeskabene, som ikke er kommet frem? Indtil nu har regeringerne benægtet at have givet USA en tilladelse.

At USA fortsat gør, hvad der passer dem på Grønland, viser det seneste eksempel med kontrakten om service-ring af Thulebasen, hvor USA valgte et amerikansk firma

med dækkelse i Danmark, selvom det er aftalt, at det skal være et dansk eller grønlandsk firma, der skal udføre den opgave.

I forbindelse med den spændende og velspillede film har forlaget Lindhardt og Ringhof genoptrykt Poul Brinks bog fra 1997. Det kan

anbefales at læse den, hvis man efter at have set filmen vil sætte sig mere ind i sagen.

Idealisten. Instruktør Christina Rosendahl. Premiere 9. april.

Poul Brink: Thulesagen – Løgnens univers. Lindhardt og Ringhof. 352 s. 99,95 kr.

Maleriet der forsvandt

Fin fusion af krimi, historie og kunsthistorie

Af Margit Andersen

■ Med sin nyeste roman "Kættene" gaber den cubanske forfatter Leonardo Padura over en ordentlig mundfuld, men lykkeligvis uden at kæberne går af led. Tidsmæssigt strækker den sig over 350 år, dog med lange spring, og geografisk fra Polen over Tyskland og Holland til Cuba.

Hovedpersonen er et maleri af Rembrandt, der i midten af 1600-tallet blev bragt til Polen af en ung mand. Han var flygtet fra Amsterdam, da

han stod for at blive udstødt af det jødiske samfund, fordi han imod dets lov havde valgt at blive maler. Det var forbudt at lave afbildninger, da det kunne føre til afgudsdyrkelse.

Maleriet fører os fra den store nedslagtning af jøder, der foregik i Polen på det tidspunkt og frem til den næste store udryddelse under 2. verdenskrig. Kort før denne bryder ud, går maleriet næste rejse fra Polen over Tyskland til Cuba med skibet S.S. Saint Louis, der fra Hamburg sejlede 937 jøder til Cuba. De kom aldrig fra borde på grund af manglende midler til bestikkelse og pres fra højreorienterede kræfter i Cuba og fra USA. Kun maleriet kom på mystisk vis i land og forsvandt, mens dets ejere endte

i en tysk udryddelseslejr.

I 2007 dukker maleriet op i et auktionshus i London. Hvor havde det været i mellemtiden, og hvem har sat det til salg? spørger en overlevende fra den familie, der ejede det, og han tager fra USA til Cuba for at prøve at finde svarene. Til dette formål må han have hjælp af den tidligere politimand og nu brugtbogsforhandler Mario Conde, der er kendt fra Paduras tidligere bøger.

Historien om det forsvundne maleri er drivkraften i romanen, men tyngdepunktet er skildringen af jødernes historie fra uddrivelsen af Spanien og Portugal til det nordlige Europa, hvor Amsterdam på Rembrandts tid bliver deres fristed, men hvor deres egne ledere til gengæld begynder

at lave regler og kontrollere og straffe. Nu er det dem, der bestemmer, hvad der er tilladt og forbudt.

Maleriet giver anledning til at komme tæt på Rembrandt, både som maler og menneske, til et indblik i den tids kunststopfattelse og til en levende og detaljeret beskrivelse af Amsterdam i denne blomstringsperiode.

Således forenes kriminalgåden med kunsthistorien og det historiske drama. Dertil kommer eksotiske kulisser fra Batistas og vor tids Havanna, hvor ungdommen ifølge naturens orden protesterer mod forældre og øvrighed, og hvor Mario Conde heller ikke ser for lyst på rigets nutid og fremtid. Selv det fugtige og varme klima er det galt med,

men alligevel har Conde/Padura valgt at blive i Cuba, fordi det er der, han har sin rod, og der hans verden er. Og hermed kommer vi til romanens inderste kerne: retten til frit at vælge. Ordet kætter har i sin oprindelse også betydningen at vælge.

Man kunne ud fra den kritik af samfundet, som Padura fremfører i denne og i sine tidligere romaner, fristes til at tro, at han blev betragtet som en politisk kætter i sit land, men det er ikke tilfældet. Tværtimod blev han i 2012 tildelt Cubas fineste litterære pris, Premio Nacional de Literatura.

Leonardo Padura: Kættene Lindhardt og Ringhof. 600 sider. 350 kroner.

SPALTEN

Gode kammerater

Kære John – tillykke med de 70 år den 27-02-2015

Kære Hjørdis – tillykke med de 70 år den 17-04-2015

Kære Boris – tillykke med de 40 år den 19-04-2015

Tak for jeres engagement og for jeres store indsats for både afdeling og parti.

Indre By afdeling

Mogens Slagbasse Laursen

En sidste hilsen med tak for den tid vi havde sammen.

Jo & Hans

Filmen Jordens salt

Sælges på DVD pris 100 kr. + porto. Bestil hos Bent Hansen, telefon: 62 51 26 62
Overskuddet går til bladet **KOMMUNIST**.

1. maj hilsen

Det ligger i din hånd af bryde den magt der tjener på din afmagt. Den dag du nægter blindt at lyde er cirklen brudt og dommen afsagt.
Halfdan Rasmussen

Venner og kammerater ønskes en god 1. maj
Vi ses på "Den Røde Plads" på Tangkrogen

KPiD-Aarhus Afdeling

Huske – aldrig glemme**Aldrig mere fascisme**

Kommunisterne i Aarhus markerer 70 året for befrielsen den 4. maj og lægger krans ved to af modstandskampens mindesmærker.

Mindelunden i Skæring klokken 16.30 og derefter Vestre Kirkegård, ved mindesmærket for de, der døde i kz-lejrene.

*Kommunisterne i Aarhus:
Danmarks Kommunistiske Parti,
Kommunistisk Parti i Danmark og Kommunistisk Parti*

**1. maj
morgenmøde**

**Kl. 8.00
Murergade 8,
Nørrebro**

Formand for Kommunistisk Parti i Danmark,
Betty Frydensbjerg Carlsson

Morgenmad 25 kr.
Drikkevarer forefindes.

Bladfond 2015

	23/2–23/3
Amagerland	300,00
Fredericia.....	370,00
Indre By	830,00
Nordjyl.Vesthimmerland	380,00
Nordvest.....	1.850,00
Vest	510,00
Vestegnen.....	1.600,00
Århus	600,00

Bladfond i alt..... 6.440,00

Bjarke / Funck's Indre by..... 65,00
Peter Abrahamsen 1.000,00

I alt 7.505,00

KULTURLIV

Film værd at se

Gett
Jeg er stadig Alice
Mennesker bliver spist
Steppeulven
Teorien om alting
Tusen Bitar

Charlottenborg

Lørdag den 7. marts holdt kunstnersammenslutningen Grønningen fernisering i anledning af dens 100 års jubilæum. Der var mange gæster, og de stod i kø udenfor de to udstillingsbygninger, Den Fri og Museumsbygningen på Kastelsvej.

Grønningen, der i lighed med en række andre sammenslutninger var blevet smidt ud af Charlottenborg i 2007 med kulturminister Brian Mikkelsens velsignelse, havde ansøgt om at holde deres jubilæumsudstilling på Charlottenborg, fordi de havde brug for megen plads, men de fik et afslag. Dette er uforståeligt, da Grønningen er en af de væsentligste sammenslutninger, og med deres udstilling kunne skabe nyt liv på Charlottenborg. Men det ønskede man åbenbart ikke på trods af, at besøgstallet i udstillingsbygningen i 2012 var 7.000, mindre end hvad Grønningen havde til sin udstilling i 2006. Det ville også have hjulpet lidt på Charlottenborgs dårlige økonomi, da det ikke ville have kostet en øre.

Nu har kulturministeriet øget det årlige tilskud til Charlottenborg med 600.000 kr. men det forslår som en skrædder i helvede, hvis der skal laves større og vedkommende udstillinger. For at få økonomien til at hænge sammen vil man lade udstillingerne vare længere og bruge en mindre del af de 1.200 kvm., som i stedet skal bruges til performance mv. Hvorfor ikke invitere kunstnersammenslutningerne til at udstille igen, og lade dem bruge den tid, man har til overs og samtidigt udnytte hele arealet. Men det sker nok ikke, for ingen vil indrømme, at var en forkert beslutning, der blev truffet i 2007, så hellere mindre og længerevarende udstillinger.

Kulturarven trues

Der findes i hele landet syv bevaringscentre, hvor de statsstøttede museer i et vist omfang gratis kunne få restaureret og konserveret deres museumsgenstande. Indtil 2005 hørte de under amterne, men da de blev nedlagt, blev de til selvejende institutioner med statstilskud. Med den nye museumslov fra 2013 bortfalder fra 2016 dette tilskud, og stedet udbetales det til 75 museer, som så skal købe ydelserne hos bevaringscentrene. Med denne ændring beskæres tilskuddet på 13,6 mill. med 20 %, fordi museerne nu skal betale moms af deres køb, hvilket ikke har været tilfældet tidligere, hvor de fik gratis hjælp, og heller ikke hvis de købte ekstra ydelser for egen regning. Skatterådet har afvist at fritage dem for moms, da de mener, at det vil være konkurrencefordrivende, da der også findes private firmaer, der udfører de samme opgaver. Nu har Organisationen Danske Museer rettet henvendelse til kulturministeriet for at få lavet loven om. Hvis det ikke sker, bliver det endnu sværere for museerne at bevare deres samlinger, som rigsrevisionen tidligere har kritiseret dem for ikke at gøre nok ved.

I forbindelse med ændringen kan man desuden frygte, at EUs udbudsregler også kommer til at ramme museerne, når de skal have udført større bevaringsopgaver. Det vil både koste tid og penge at lave udbudsmaterialer, noget museerne i forvejen er ramt af, når der skal købes andre opgaver ude i byen.

www.kommunisterne.dk

HUSK

**deadline for
1. maj-hilsener
i KOMMUNIST
nr. 5-2015 er
senest 15. april**

PC Missing-link

**Reparation og salg
af computere
– kører også ud!**

Rantzausgade 37A,
2200 København N.
Tlf. 5046 2832

Mail: kimfahnoe@gmail.com
– www.pcmisssing-link.dk

Åben man.–fre. 13–19.
Lør. 11–16

Mød Fernando González

Vær med til at fejre solidariteten og løsladelsen af "de 5"

■ Onsdag den 22. april kl. 19 slår 3F København dørene op for et enestående solidaritetsmøde.

Det er cubanske Fernando González, der er den ene af 'De fem' cubanske anti-terrorister, som sad fængslet i 16 år i USA for at afsløre terrorister fra USA, som havde begået terrorhandlinger med drab i Cuba. Han kommer nu på besøg i Danmark, hvor han glæder sig til at møde de

mange der har arbejdet for deres løsladelse og har opmuntret dem med breve under det lange fængselsophold.

Vær aktivist

Det er et bredt udsnit af solidaritetsbevægelser, fagforeninger og partier der står bag arrangementet, der bliver med taler og musik under parolen: De 5 er frie – Solidaritet med Cuba – Væk med USA's blokade!

3F København bor Peter Ipsens Alle 27 i Nordvest. (Sidegade til Frederikssundsvej).

Tirsdag den 14. april bliver der uddeling af løbesedler i nærområdet. Kom og vær med til at opreklamere mødet. Mødested KPID, Frederikssundsvej 82, NV kl. 16.

-es

70-året markeres med fredskrav

■ Det traditionelle 4. maj møde og fakkeltog gennem Istedgade på Vesterbro i København er i år, i anledning af 70-året, blevet til et større anlagt arrangement på Københavns Rådhusplads med efterfølgende fakkeltog.

4. maj initiativet har søgt og fået støtte fra Københavns kommunes pulje til markering af 70-året. På dagen vil banneret med parolen fra besættelsen: "Istedgade overgir sig aldrig" atter hænge over Istedgade, og kl. 18.00 starter det store møde på Rådhuspladsen med talere, musik og afspilning af frihedsbudskabet, som det lød. Herefter går fakkeltog gennem Istedgade.

Lever i krigstid

I grundlaget fra 4. maj initiativet siges det bl.a.:

Vi lever i krigens tid – både historisk og aktuelt. 100-året for starten på Første Verdenskrig og 150-året for det danske nederlag ved Dybbøl har været på alles læber. Men disse krigsfortællinger har overskygget, at dagens Danmark har været i krig i mere end ti år. Der er ingen kritisk offentlig debat om, at Danmark er en krigsførende

nation. Der er ingen opinion, der går imod at løse internationale konflikter med krigshandlinger.

Krigen i Mellemøsten har sendt millioner af mennesker på flugt. Ikke siden Anden Verdenskrig har der været flere. Mennesker på flugt skal have beskyttelse og vished om, at dét land, de flygter til, vil give dem sikkerhed. Det er en af grundpillerne i FN's Flygtningekonvention, som Danmark underskrev i 1952. Men i stedet for beskyttelse strammes asyllovgivningen for flygtninge og deres familier.

Der er brug for, at vi i Danmark siger klart nej til enhver udbredelse af hån, had og dæmonisering af medborgere, der har en anden religion eller en anden kultur end flertallet,

for historien har vist os, hvor et samfund ender, når tolerancen overfor minoriteterne forsvinder.

På 70-året for Danmarks befrielse vil vi vise vores modstand mod diskrimination, racisme og krig.

– Vi vil forsvare solidariteten, respekten og tolerancen.

Også i Aarhus

I Aarhus er der nu dannet et bredt 4. maj initiativ, der ligeledes vil markere dagen med fredskravet.

I deres grundlag hedder det bl.a.:

Den 4. maj sætter vi fokus på at videreføre den danske modstandsbevægelses arbejde for fred og frihed. Vi ønsker – som dengang – et frit og selvstændigt Danmark, som ikke fører krig og ikke agerer besættelsesmagt men aktivt arbejder for fred.

Her i 70-året for Danmarks befrielse er der fortsat behov for at stå sammen mod krig og aggression, for en fredelig verden.

Vi ser igen sorte kræfter i Europa og Danmark, der vokser ud af krise, arbejdsløshed og fattigdom. Der udpeges igen syndebukke som dengang i 1930'erne.

Vi skal vinde tilliden, solidariteten og medmenneskeligheden tilbage. Vi ønsker tolerancen mellem folk og nationer tilbage for at ændre udviklingen i Danmark, Europa og verden.

– For et frit, fredeligt og selvstændigt Danmark

KZ fangeforeningen:

Stop nyt terrorlovforslag

■ Horserød-Stutthof foreningen har afholdt generalforsamling, hvor regeringens hurtige forslag om at skærpe terrorlovgivningen og den oppiskede stemning blev diskuteret.

Foreningen protesterer på det kraftigste mod den lovpakke der nu er på vej. Den koster en lille milliard kroner, og bærer tydeligt præg af hastværk. De mange penge ville gøre mere gavn, hvis de

for eksempel blev anvendt til at hjælpe unge mennesker til uddannelse og arbejde eller til at styrke psykiatrien til svage unge, udtaler de.

Undergraver retssikkerhed

Foreningen peger på at flere juridiske eksperter har advaret om at retsstaten er under angreb, og at vi overtræder de mest basale menneskerettigheder. Ligeledes at de

beføjelser der nu skal gives til PET og FE, langt overskrider hvad der er rimeligt og hvad der i øvrigt er tradition for i Danmark.

Foreningen peger på, at Danmark jo ikke er under belejring eller besættelse, og at lovforslaget er udformet så vagt, at det vil blive svært at placere et ansvar for eventuelle fejl ved håndteringen af de nye regler.

-be

Heksejagt før og nu

Af Margit Andersen

■ Arthur Millers drama "Heksejagt" fra 1953, der i øjeblikket kan opleves i Skuespilhuset i København, bygger på en omfattende hekseproces, der gik for sig i Salem, Massachusetts, i 1692. 200 mennesker blev anklaget, hovedsageligt enlige, ældre og fattige kvinder, men også børn og endog en hund. Det endte med at tyve af de anklagede blev hængt, mens syv af dem døde i fængslet.

Jagten i Salem

Sagen begyndte med, at den lokale præst observerede, at nogle unge piger en nat dansede rundt om et bål i skoven og i det hele taget teede sig underligt. For at undgå ballade fandt pigerne på at undskylde sig med, at de havde set djævelen, og det sporede straks præsten ind på, at der måtte være gang i noget hekseri på egnen. En ekspert i at fordrive onde ånder tilkaldtes, og guvernøren kom til for at lede undersøgelsen og den efterfølgende retssag.

Processen foregik efter retningslinjerne i "Heksehammeren", en håndbog i hekseforfølgelse fra 1486, ifølge hvilken mistanker og rygter var nok til domfældelse. Altså drejede det sig om at få navne på mistænkte på bordet, og det kom der i rigelig mængde fra de skræmte beboere, som for norges vedkommende benyttede lejligheden til private hævntogter.

Tjenestepigen Abigail, der havde ført an i de natlige løjer, havde haft en affære med sin husbond, John Proctor, og var derfor blevet smidt ud af hans kone, Elizabeth. John fortrød sin utroskab og afviste derefter Abigails tilnærmelser, og hun så nu en sidste, desperat chance for at få ham tilbage ved at angive Elizabeth for hekseri. Men også John blev anklaget, og begge blev

dømt til døden. Imidlertid fik Elizabeth udsættelse med effektueringen af sin dom i et år, fordi hun var gravid, og John fik tilbudt benådning, hvis han ville indrømme, at han havde deltaget i heksekunster. Et umuligt valg for en mand, der konsekvent havde kæmpet imod hele ideen om hekseri, og som havde en gravid kone samt tre mindreårige drenge. Et valg mellem liv og skam eller død og ære.

Jagten i Hollywood

Da Miller skrev stykket, var det utvetydigt med reference til hans egen tids heksejagt, den jagt på formodede kommunister og deres sympatisører, der af Komiteen for Uamerikansk Virksomhed var sat i gang i Hollywood i slutningen af fyrene. På det tidspunkt havde Miller og instruktøren Elia Kazan sammen skrevet et filmmanuskript om en havnearbejderfagforening, der blev terroriseret af nogle gangstere. Selskabet, der skulle lave filmen, syntes at manuskriptet var helt fint, men ønskede blot en lille ændring. Gangsterne skulle udskiftes med kommunister. Miller trak manuskriptet tilbage, men Kazan brugte det senere som basis for filmen "I storbyens havn".

I 1952 blev Kazan, der

også havde instrueret to af Millers tidligere teaterstykker, indkaldt til høring, og på vej til Salem for at studere hekseprocessen benyttede Miller lejligheden til at besøge ham for at overbevise ham om det moralsk forkastelige i at angive andre. Det lykkedes ikke, Kazan opgav seksten navne, efter eget udsagn kun navne, komiteen havde i forvejen, men dermed var det slut med hans og Millers venskab, og forræderiet skulle komme til at klæbe til Kazan resten af livet. Da han i 1999 fik tildelt en æres-Oscar for sit filmiske livsværk, rejste halvdelen af salen sig op og klappede, men den anden halvdel demonstrativt blev siddende på deres hænder.

I 1956 var det Millers tur til at blive indkaldt til høring, men allerede i 1954 havde man været ude efter ham. I forbindelse med en planlagt rejse til Europa søgte han om nyt pas, men fik afslag og blev således spærret inde i sit eget land mistænkt for kommunistiske tilbøjeligheder. Under høringen nægtede han at udlevere navne, og da han blev spurgt om, hvorfor det kommunistiske parti havde opført et af hans stykker, svarede han, at han ikke havde mere ansvar for, hvem der spillede hans stykker, end General

Motors havde for, hvem der kørte rundt i deres Chevrolet'er. Han fik en dom uden nogen beviser på tilknytning til det kommunistiske parti, men den blev dog omstødt, inden han nåede at afsone den.

Derfor holder stykket

Året efter premieren på Broadway blev "Heksejagt" sat op på Det Ny Teater med Jørn Jeppesen og Berthe Qvistgaard i rollerne som John og Elizabeth Proctor. I 1957 blev det i en samproduktion mellem Italien, Frankrig og DDR filmatiseret med Yves Montand og Simone Signoret i samme roller, og i 1997 skrev Miller selv drejebogen til en amerikansk filmatisering.

På teatret er det Millers mest spillede stykke, og efter hans eget udsagn kan man ofte afkode den politiske situation i de lande, hvor det bliver sat op, enten som en advarsel om kommende eller en påmindelse om netop besejret tyranni. Dets styrke er, øvrige kvaliteter upåtalte, at det spejler nutiden i fortiden.

Roger Vontobel har i sin opsætning af stykket i Skuespilhuset tydeligt ført heksejagten i Salem sammen med jagten i Hollywood, idet skuespillerne er iført tøj fra 50'erne. Scenogra-

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år ..... 275,- kr.

1/2 år ..... 165,- kr.

Studerende 1/2 år ... 50,- kr.

fien er kold og enkel, og skuespillerne agerer med den Verfremdungstechnik, som Brecht brugte for at få publikum til i højere grad at tænke end at føle. Det ligger da også lige for at forbinde handlingen med vores tid, hvor visse religiøse og politiske kræfter ikke efterlever en replik i stykket om, at det er farligt at søge efter onde ånder, og i stedet for at udvise åbenhed og tolerance skaber fjendebilleder og oppisker en stemning af frygt og had. Også i det spil gælder Heksehammerens regel om, at rygter er ligeså tungtvejende som beviser. Derfor holder Millers stykke stadig trods sine 60 år på bagen.

"Heksejagt" af Arthur Miller
Instruktion Roger Vontobel.
Skuespilhuset indtil 14. maj